

[25th January 1972]

மாநில கூட்டுறவு பதிவாளர்கள்

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : மாண்புமிகு கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) நமது மாநிலத்தில் கூட்டுறவுத் துறையில் 1-4-1967 முதல் 30-6-1971 வரையிலுள்ள காலத்தில் மாநில பதிவாளர்களாக பதவி வகித்தவர்கள் எத்தனை பேர்?

(இ) அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் பதவி வகித்த காலம் எவ்வளவு?

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : (அ) 5 பேர்கள். ஒவ்வொருவரும் தலா ஒரு வருடம்.

(இ) அவர்கள் பதவி வகித்த காலங்கள் முறையே:—

(1) திரு. வி. கே. சி. நடராசன், ஐ.ஏ.எஸ்., 20-4-1967 லிருந்து 12-9-1968 வரை.

2. திரு. கே. எஸ். நரசிம்மன். ஐ.ஏ.எஸ்., 26-10-1968-லிருந்து 5-7-1969 வரை.

3. திரு. பி. பி. கிருஷ்ணசாமி, ஐ.ஏ.எஸ்., 6-7-1969-லிருந்து 4-7-1970 வரை.

4. திரு. கே. ஜே. எம். ஷெட்டி, ஐ.ஏ.எஸ்., 4-11-1970-லிருந்து 24-4-1971 வரை.

5. திரு. பி. எம். பெல்லியப்பா, ஐ.ஏ.எஸ்., 25-4-1971-லிருந்து இன்றைய நாள் வரை.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

III. DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—cont.

THIRU V. ISVARMURTI : Sir, I move—

“That the following be added at the end :

‘but regret to note that no mention has been made to comply with the legitimate request of 20,000 graduate teachers to revise their pay scales.’”

THIRU T. K. SUBBIAH seconded the amendment.

* **திரு. டி. கே சுப்பையா :** தலைவர் அவர்களே,

“இறுதியில் கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தைச் சேர்த்துக் கொள்ளவும்—

‘இருப்பினும் ஆளுநரின் உரையில் நாளுக்கு நாள் அத்தியாவசியப் பொருட்களின் விலைகள் அளவுக்கு மீறி உயர்ந்து வருவதைக் குறைப்பதற்குச் சரியான நடவடிக்கை எடுப்பதற்கான முயற்சியைப்பற்றி ஏதும் குறிப்பிடாதது வருந்தத்தக்கது.’”

25th January 1972]

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: இந்தத் திருத்தத்தை வழிமொழிகிறேன்.

MR. CHAIRMAN: Now the motion and the amendments are before the House for discussion.

* திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களுடைய உரையின்மீது சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகின்றேன்.

கவர்னர் அவர்கள் சமீபத்தில் நடந்து முடிந்த புத்தத்தில் நமது வெற்றிபற்றிக் குறிப்பிட்டு, “நமது முப்படையினர், போரிலே காட்டிய வியத்தகு வீரம் கடமைப்பற்றுவது, தியாக மனப்பான்மை ஆகியவை அடுத்து வரும் பல தலைமுறையினரை ஊக்குவிக்கும்” என்று குறிப்பிட்டிருப்பது மிகவும் பொருத்தமாகவே அமைந்திருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன். இது மாநில அரசு சட்ட மன்றத்திலே பிரஸ்தாபிக்கக்கூடிய ஒரு விஷயம் இல்லை என்று சிலர் குறிப்பிட்டார்கள். அந்த மாதிரி ஐயப்பாட்டிற்கே இடமில்லை. காரணம் பாரதம் முழுவதும் உள்ள இளைஞர்களும் மற்றவர்களும் நமது வெற்றிபற்றித் தெரிந்து கொள்ளவும், இப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களிலே கிடைக்கும் அனுபவங்களிலே பங்குபெறவும் வேண்டுமானால், இதுபற்றிக் குறிப்பிடுவதே பொருத்தமானதாகும் என்று நான் கருதுகிறேன். “வன்முறையற்ற விரோதிக் குப் பண்பலமும் படைபலமும் மிக்க நாடுகள் சில, உள்ள நிலைமைகளைச் சரிவரப் புரிந்து கொள்ளாமல் உதவி செய்தபோதிலும், மாற்றுவின் படுமோசமான நோக்கம் நிறைவேற்றவில்லை” என்று குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள் கவர்னர் அவர்கள் தம்முடைய உரையில். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அமெரிக்காவின் நிலைக்கு நாம் பரிதாபப்பட வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றோம். நம்முடைய சுதந்திரத்திற்காக நாம் போராடிக் கொண்டிருந்தபோது, அமெரிக்கா தொடர்ந்து தன்னுடைய தார்மிக ஆதரவினைப் பாகிஸ்தானுக்கு அளித்து வந்தது. இப்படி ஆதரவினை அளித்த அமெரிக்கா எத்தகைய நாடு என்று பார்த்தால், பல கஷ்ட நஷ்டங்களுக்குப் பிறகு 200 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சுதந்திரம் பெற்றது அந்நாடு. இப்படிப்பட்ட ஒரு நாடு வங்க தேசத்திற்கு ஆதரவினைக் கொடுக்காவிட்டாலும், எதிராக நின்று, தன் தார்மிக ஆதரவினை சுதந்திரத்திற்கு எதிராக நின்றவர்களுக்கு அளித்து வந்தது கண்டு நாம் எல்லோரும் ஆச்சரியப்பட்டோம். இம்மாதிரி ஒரு நிலை அமெரிக்காவிற்கு ஏற்பட்டு விட்டதே, அமெரிக்காவா இப்படி நடந்துகொள்கிறது என்று நாம் எல்லோரும் ஆச்சரியப்பட்டோம். வங்க தேசத்திலிருந்து சுமார் ஒரு கோடிப்பேர் நமது நாட்டிற்கு வந்து தஞ்சம் புகுந்தார்கள். அவர்களைப் பராமரிக்கும் பெரும் கஷ்டமும் நமக்குத்தான் வந்தது. அந்த நேரத்தில் வாயளவில் பல நாடுகள் அதற்காக அந்த தேசத்திற்கும் நமது நாட்டிற்கும் அனுதாபம் தெரிவித்தன. ஆனால் அதோடு நின்றுவிட்டார்கள் என்றுதான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. எந்த அளவிற்கு உதவிகளைச்

[திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு] [25th January 1972]

செய்ய வேண்டுமோ அந்த அளவிற்குச் செய்ய அந்த நாடுகள் முன்வரவில்லை. உதவுகிறதாக அவர்கள் வாக்களித்துவிட்டு, கணிசமான அளவிற்கும் அவர்கள் உதவவில்லை. இப்படிப்பட்ட நேரத்தில், நம்மைச் சுற்றியிருக்கும் பல நாடுகள் எந்தெந்த மாதிரி நடந்துகொள்ளும் என்பதை நன்கு எடுத்துக்காட்டும் சந்தர்ப்பமாக இது அமைந்தது. இந்த நிலைமைகள் நமக்குச் சிறந்த அனுபவங்களைத் தந்திருக்கின்றன. ஆகவே இவற்றை யெல்லாம் இங்கே பிரஸ்தாபிப்பதன்மூலம் எதிர்காலத்தில் நமது நாட்டின் இளைஞர்களுக்கு நல்ல அனுபவத்தினை ஏற்படுத்தித் தரலாம் என்பதில் சந்தேகமில்லை. பல சந்தர்ப்பங்களிலே சில வல்லரசுகள் நமது நாட்டிற்கு உதவிகளை அளித்திருந்தாலும், இத்தகைய ஒரு சூழ்நிலையில் அந்த வல்லரசுகள் எப்படி நமக்கு எதிராகப் போகக்கூடும் என்பதை இந்த சந்தர்ப்பம் நமக்கு நன்கு எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறது. ஆனால் இப்படி வல்லரசுகள் நமக்கு எதிராக இருக்கின்றன என்ற எண்ணமே யாருக்கும் தோன்றாத அளவிற்கு இந்த யுத்தத்தில் பாரதம் நடந்து கொண்டிருப்பதானது மிக மிகப் பெருமைப்பக்கூடிய ஒன்றாகும்.

‘உற்றவிடத்தில் உயிர் வழங்கும் தன்மையோர்
பற்றலரைக் கண்டால் பணிவரோ கற்றுண்
பிளந்திருவதல்லால் பெரும்பாரம் தாங்கின்

தளர்ந்து வளையுமோதான்’

என்ற தமிழ் நாட்டின் மூதுரைக்கு ஒப்ப, நமது பாரத கண்டத்தில் உள்ள இந்த மாபிளை அவர்கள் எடுத்துக்காட்டியிருப்பது மிகவும் பொருத்தமானதாக இருக்கிறது. அமெரிக்கா போன்ற வல்லரசுகள் நமக்கு மாறாகச் செயல்பட்டுக் கொண்டிருந்தம்கூட, நாம் கொண்ட கொள்கையினை சற்றும் தளரவிடாமல், நியாயத்தின்பால், ஜனநாயகத்தின்பால் நாம் வைத்துள்ள நம்பிக்கை காரணமாக உலக நாடுகளின் கவனம் முழுதும் நல்ல முறையிலே நம் பக்கம் திரும்பவைத்தது உண்மையிலேயே போற்றக்கூடிய ஒன்றாகும். நாம் சுதந்திரம் பெறாது இருந்த காலத்திலேயே, சுதந்திரத்திற்காகப் போராடிய பல நாடுகளுக்கு நாம் அந்தக் காலத்தில் நமது தார்மிக ஆதரவினைக் கொடுத்துக்கொண்டு வந்திருக்கின்றோம். அதே கொள்கையின் அடிப்படையிலேயே, நாம் சுதந்திரம் பெற்ற பிறகும் கூட, செயல் முறையில் வங்க தேசம் தன்னுடைய சுதந்திரத்திற்காகப் போராடிய நேரத்தில், நாம் அதன் பக்கம் நின்றோம் என்பதில் பெருமை கொள்ளவேண்டும். இந்தப் போரில் நமது பாரதப் பிரதமர் ஏற்றுக்கொண்ட ஒரு நிலையானது உலகத்திலுள்ள பேரறிஞர்கள், பெரிய அரசியல் மேதைகள் எல்லாம் போற்றத்தக்க விதத்தில் அமைந்துவிட்டது குறித்து நாம் எல்லோரும் பெருமைப்பட வேண்டும், பாராட்ட வேண்டும். அவர் சற்றும் பொறுமை இழக்காது, நிதானத்துடன் நடந்து கொண்டது நமது பாரத நாட்டிற்கே பெருமை தேடித்தந்தது

25th January 1972] [திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

என்பதில் சந்தேகமில்லை. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் வீர மரணம் அடைந்த நமது வீரர்களுக்கு நமது கவர்னர் அவர்கள் அஞ்சலி செலுத்தும் விதத்தில் குறிப்பிட்டிருப்பது மிகவும் பொருத்தமானதாக அமைந்திருக்கின்றது. அதற்காக அவர்களை நான் மனமாரப் பாராட்டுகின்றேன். இச்சந்தர்ப்பத்திலே, சோவியத் யூனியனுக்கும் நாம் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டுள்ளோம். முன்பே நாம் அந்த நாட்டிற்கு நன்றியைத் தெரிவித்திருக்கிறோம். அதிலும் இது கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் காணப்படுவது மிகவும் பொருத்தமானதாகும். வருங்காலத்தில் இப்போது நாம் ஏற்ற கொள்கையும், நாம் காட்டியுள்ள ஒற்றுமையும் மிகப் பெரிய வழிகாட்டியாக அமையும், அமைய வேண்டும் என்ற கருத்தினை மனத்தில் வைத்துக்கொண்டு, நாம் எல்லோரும் பாடுபட வேண்டும். இப்போது பிற நாடுகளிலிருந்து நிபந்தனையற்ற உதவிகள் வருவதுபற்றிப் பரிசீலனை செய்வோமே தவிர, நிபந்தனையுடன் கூடிய உதவிகளை நாம் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்று நமது பாரத நாட்டின் அரசு தீர்மானித்து, அத்தீர்மானத்தின் கீழ் செயல்பட்டு வருகிறது. இனிதான் நமக்குப் பெரும் பொறுப்பு இருக்கிறது என்பதை நாம் உணர வேண்டும்.

மேலும் கவர்னர் அவர்கள் பருவ மழை குறைந்தபோய் விட்டதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். பாதிக்கப்பட்ட மாவட்டங்களிலே இராமநாதபுரம் மாவட்டம் குறிப்பிடப்படவில்லை. மாவட்டம் முழுதும் பருவ மழையின்மையால் பாதிக்கப்படவில்லை என்றாலும்கூட, சில தாலுகாக்கள் பாதிக்கப்பட்டுவிட்டன. ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் தாலுக்காவில் நான்கு பிர்காக்களும் பழைய காலம் போல தொடர்ந்து வறட்சி நிலையிலேயே இருந்து வருகின்றன. இது ரொம்பவும் சங்கடமாக இருக்கிறது. சில பகுதிகளில் கடந்த ஆண்டில் இருந்த பருவ மழை கூட ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் தாலுக்காவில் இந்த ஆண்டு இல்லை. இந்தக் கஷ்டங்கள் அங்கே தொடர்ந்து இருந்து கொண்டு வருகின்றன. அதற்கான பரிகார முயற்சிகளை அரசு எடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உர வினியோகம், கடன் வசதி இவைகளைப்பற்றி விவரங்கள் ஏதோ குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. நமது விவசாய உற்பத்தியில் கணிசமான உயர்வு நாம் கண்டிருக்கிறோம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் உர வினியோகம், கடன் வசதி சம்பந்தப்பட்ட வரையில், இன்னும் செய்முறைகள் திட்டமிட்ட வகையில் அமைய வேண்டியது அவசியம் என்று கருதுகிறேன். உதாரணத்திற்கு, ராஜபாளையத்தில் இருக்கும் வேர்ஹவுசிங் கார்ப்பரேஷனுக்கும் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டி கோடவுனுக்குமுள்ள தூரம் ஏழு மைல்கள். அங்கேயிருந்து ஒரு லாரியில் அந்த உரம் போடப்பட்டு வருமானால், 20 நிமிடங்களில் அந்த கோடவுனுக்கு வந்து சேரும். அப்படியிருக்க, ராஜபாளையம் வேர்ஹவுசிங் கோடவுனிலிருந்து சுமார் ஒரு மைலுக்கு அதிகமாகத் தூரமுள்ள ராஜபாளையம்

[திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு] [25th January 1972]

ரயில்வே ஸ்டேஷனுக்கு லாரியில் எடுத்துக்கொண்டு போய், அங்கே ரயில்வே வேகன்களில் ஏற்றப்பட்டு, ஸ்டீவில்லிபுத்தூர் ரயில் நிலையத்தில் வேகன்கள் இறங்க வசதி இல்லாததால், மூப்பது மைல் தூரத்திலிருக்கின்ற விருதுநகருக்குச் செலுத்தப்பட்டு அங்கேயிருந்து திரும்ப ஸ்டீவில்லிபுத்தூருக்கு வந்து, அங்கிருந்து ஆறு பர்லாங் தூரத்திலுள்ள மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டிக்கு அந்த மூட்டைகள் போகின்றன. இந்த ஏற்பாடு எப்படி நடக்கிறது என்பதே விளங்கவில்லை. இருபது நிமிஷத்தில் லாரியில் செல்லக்கூடிய மூட்டைகள் லாரியில் ஏற்றப்பட்டு, இரயிலில் ஏற்றப்பட்டு, இத்தனை மைல்கள் சென்று, பல தினங்களுக்குப் பின்னால் வந்து சேருகின்றன.

பழைய உரங்கள் இன்னும் பலவிடங்களிலிருந்து வருவதாகக் கூறப்படுகிறது. உரங்கள் தேவைப்படுகின்ற இடங்களுக்கு அவ்வப்போது அனுப்பி வைத்து அங்கு போதுமான ஸ்டாக் வைக்க ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். சாக்கு கெட்டுவிட்டது, உரம் கெட்டுவிட்டது என்று கூறப்படுகின்ற புகார்கள் தொடர்ந்து வந்து கொண்டேயிருக்கின்றன. அரசாங்கம் ஸ்டாக் வைக்கும் இடங்களிலேயே இந்தக் குறைகள் இருக்கின்றன. அது மட்டுமல்ல. கடந்த கால அனுபவத்தைக் கொண்டு, ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும், எந்தெந்தப் பகுதியில் எவ்வளவு உரம் தேவை என்று அறிந்து. அருகாமையிலேயே ஸ்டாக் வைத்தால் தேவைப்படும்போது அனுப்புவதற்கு அனுகூலமாகவிருக்கும். நான் ஒவ்வொரு வருஷமும் பார்த்துக்கொண்டு வருகிறேன். காரைக்குடியிலிருந்து சுமார் 100, 120 மைல்கள் தூரத்திலிருக்கின்ற ஸ்டீவில்லிபுத்தூருக்கு அரசாங்கத்தினுடைய உர ஸ்டாக் லாரிகளில் கொண்டுவரப்படுகிறது. ஏன் ஸ்டீவில்லிபுத்தூர் அல்லது ராஜபாளையத்திலேயே ஸ்டாக் செய்து வைக்கக்கூடாது? அது மட்டுமல்ல, காரைக்குடி பகுதியைவிட விவசாயிகளுக்கு அதிகமாக உரம் தேவைப்படும் பகுதிகள் இங்குதான் இருக்கின்றன. அந்தத் தேவையை அனுசரித்து அங்கேயே ஸ்டாக் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ரயில்வேக்குச் சொந்தமான இடங்களில் அங்கே நிரந்தரமான கோடவுன்கள் கட்டி வைத்துக்கொண்டு அங்கே இந்த உர மூட்டைகளை ஸ்டாக் செய்து வைத்தால், உதவியாக இருப்பதோடு உரமும் கெட்டுவிடாமல் இருக்கும். அந்த ஏற்பாட்டையும் அரசு கவனிக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கடன் வசதிகள் பெருகியிருக்கின்றன. ஆனால் அந்தக் கடன் வசதிகளைப் பெறுவதில் உள்ள கஷ்டங்கள் மேலும் வளர்ந்திருக்கின்றன. உலக வங்கி, ரிசர்வ் வங்கி, இவைகள் என்னென்ன முறைகளில் இந்தக் கடன் வசதிகள் வழங்கப்பட வேண்டும் என்று நிபந்தனைகள் போட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அந்தக் கடன் வசதிகள் எந்த அளவில் விநியோகிக்கப்படுகிறதென்று யாருக்கும் தெரியாத ஒரு நிலை இருக்கிறது. ஒருவர் கடன் கேட்கும்போது நன்னுடைய விண்ணப்பத்தோடு, தனது

25th January 1972] [திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

நிலம் எந்த ரெவின்யூ கிராமத்தில் இருக்கிறது என்று அதைச் சுற்றிலுமுள்ள கிராமங்களின் கிணறுகளின் இட அமைப்பைக் குறிக்கும் ஒரு 'பிளான்' போட்டு அனுப்பி வைக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு கிணற்றிலும் எவ்வளவு பாசன நீர் வசதியிருக்கிறது என்ற விவரத்தையும் கொடுக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட ஒரு பெரிய பிளான் தயாரித்து அந்த விண்ணப்பத்தோடு அனுப்பி வைக்க வேண்டும். ஜில்லாக்களிலே நில நீர் நிலைமையைத் தெரிந்துகொள்ளும் பொருட்டு இன்ஜினியர்கள் நியமித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் சென்று பார்த்து சரி என்று ஒத்துக் கொண்டதற்குப் பின்னால், அந்த விண்ணப்பம் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு கடன் கொடுக்கப்படுகிறது என்று தெரிகிறது. ஒரு தூறு அடி தூரத்திற்குள்ளாக கிணறுகள் இருக்கக் கூடாதென்று சொல்லப்படுகிறது. நெருக்கடியாக கிணறுகள் இருக்கக்கூடாது என்று ஒரு நிபந்தனை இருக்கிறது. இதை எந்த அளவில் செயல்படுத்த முடியும் என்பதைப்பற்றியும் யோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இவை நடைமுறை அனுபவத்திற்கு ஒத்துக்கொள்ளாது என்று கருதுகிறேன். இத்தனை விவரங்களையும் தேடி, யார், யாரை எல்லாம் காண வேண்டுமோ என்றும் அஞ்சும் நிலை இருக்கிறது.

* மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: யாரையும் தேடிக் கொண்டு அலைய வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஒவ்வொரு பிளாக்கிலும் இன்ஜினியர்கள் நியமித்துக் கொண்டு வருகிறோம். அதைப்போல் உங்களுடைய பிளாக்கிலும் வெகு விரைவில் இன்ஜினியர் நியமிக்கப்படுவார் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: ஒவ்வொரு பிளாக்கிலும் இன்ஜினியர்கள் போட்டால் வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும். அவசியம் நியமிக்க வேண்டும். ஒரு விவசாயி தனது விண்ணப்பத்தை அனுப்பும்போது, இந்த விவரங்களுக்காகத் தேடி அலைந்து செல்வதை விட, அந்த அதிகாரியே சென்று அரை மணி நேரத்தில் அவற்றைச் சேகரித்துக் கொள்ளலாமென்று கருதுகிறேன். அம்மாதிரி முடிவு எடுக்காமல் ஆரம்பத்திலேயே, விண்ணப்பத்தை அனுப்பும்போதே இவ்வளவு கஷ்டங்களைக் கொடுப்பது மிகவும் தொந்தரவானது, நியாயமில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அது மட்டுமல்ல. டிராக்டர் வாங்குவதற்குக் கடன் வாங்க வேண்டுமானால், அதற்காக ரூபாய் 40,000 கேட்டால், 14,000 ரூபாய் விவசாயி கையில் முன் பணமாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்பொழுது தான் நிலவள வங்கி 30,000 ரூபாய் கொடுக்கும். இதே போன்று ஒவ்வொரு இனத்திற்கும் செலவு செய்வதில் 25 சதம் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். இது பெரிய விவசாயி, அவருடைய தகுதிக்கு ஏற்றபடி அந்தத் தொகை குறைந்த தொகை கேட்கின்றபோது பத்து சதம், அதாவது அமீரம் ரூபாய் கடன் கேட்கும் ஒரு சிறிய விவசாயி 100 ரூபாய் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்படியிருந்தால்தான் விண்ணப்பம் அனுப்ப

[திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு] [1972 சனவரி 25]

வேண்டும். இவையெல்லாம் சிரமமான காரியம். நூறு ரூபாய் இருந்தால் ஆயிரம் ரூபாய் சம்பாதித்துக்கொள்ளலாம் என்ற எண்ணம் ஏற்படுகின்றது. ஒரு விவசாயி அந்த மாதிரி ஒரு நிபந்தனைக்குட்பட்டு கடன் வாங்குவது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அதை நான் ஒரு வகையில் வரவேற்கிறேன். ஆனால் திட்டமிட்ட ஒரு தொழில் செய்வதில் அவர்களுக்குப் பழக்கம் ஏற்பட வேண்டும். கூட்டுறவு சங்கங்களின் ஒத்துழைப்பின் பேரில் இந்தக் காரியங்கள் காலப் போக்கில் நடைபெறுவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தக் கடன் வழங்கும் விஷயத்திலும், பாசன வசதிகள் செய்து கொடுப்பதற்கு லிப்ட் இர்ரிகேஷன் சொசைட்டிகள் அமைப்பதற்கும் இந்த அரசு தீவிர முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. நம்முடைய கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இந்த லிப்ட் இர்ரிகேஷன் சொசைட்டிகளை அமைப்பதற்கு பெரும்பாடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார். எல்லா கூட்டங்களிலும் அதைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்லி வருகிறார். அவர் விழுப்புரத்தில் ஆங்கிலத்தில் பேசிய பேச்சு டேப் ரிகார்ட் செய்யப்பட்டு அந்தப் பிரசங்கத்தை மதுரையில் ஒரு மணி பத்து நிமிஷ நேரத்திற்குப் போட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். அதற்குப் பிறகும் அமைச்சர் அவர்கள் அதற்கு விளக்கம் கொடுத்துப் பேசினார். அப்படி டேப் ரிகார்ட் செய்து போடப்பட்ட பேச்சுக்குப் பின்னால் விளக்கம் கொடுத்து ரொம்பப் பெருமையோடு கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் பேசினார்கள். சென்ற ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மீது பேசுகிறபோது, அமைச்சர் அவர்கள் இந்தத் துறை குதிரை வேகத்தில் செயல்படுமென்று சொன்னார்கள். அந்த மாதிரியாக இப்படி வேகமாகப் பணி புரிய வேண்டுமென்று மனதில் உள்ள உணர்ச்சியை அவர்கள் நன்றாகத் தெரிவித்துக்கொண்டார்கள். நான் நினைக்கிறேன், ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் உள்ள கூட்டுறவு விஸ்தரிப்பு அதிகாரி கிராமங்களுக்குச் சென்று சில விவசாயிகளை அந்தச் சங்கத்திற்கு அங்கத்தினர்களாகச் சேர்த்து அவர்கள் ஒரு சங்கத்தை அமைப்பது அவர்களுடைய சக்திக்கு மிகவும் அப்பாற்பட்டது என்று கருதுகிறேன். இதைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்களிடம் தனியே பேச வேண்டுமென்று கருதியிருந்தேன். எங்கிருந்தோ ஒரு அதிகாரி வருகிறார். எங்கிருந்தோ வருகிற அதிகாரி அந்த ஸ்தலத்தில் அனுபவமற்றவராக இருக்கிறார். பல விவசாயிகள் அவருக்குப் பரிச்சயம் அற்றவர்களாக இருப்பார்கள். இது ரொம்ப அனுகூலமான திட்டமென்று அவர்கள் முடிவிற்கு வருவது கஷ்டம். அந்தந்தப் பகுதியிலுள்ள விவசாயிகள், எம்.எல்.ஏக்கள், சட்ட மன்ற அங்கத்தினர்கள், அந்த யூனியன் சேர்மென்கள் இப்படிச் செல்வாக்கு உள்ளவர்கள் இவர்களைக் கொண்டு ஒத்துழைப்பின் பேரில் எங்கெங்கெல்லாம் இந்தச் சங்கத்தை அமைத்தால் செயல்படுமோ, எங்கு அக்கறை உள்ளவர்கள் இருக்கிறார்களோ, இப்படிப்பட்ட சங்கத்தை அமைக்க முன்வருகிறார்களோ அந்த இடங்களில் இந்தச் சங்கத்தை அமைத்துச் செயல்படுவது நல்லது. 100 சங்கங்கள் அமைத்து

25th January 1972] [திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

ஒன்றிரண்டு சங்கங்கள் மட்டும் செயல்பட்டால், அது உந்துதல் அளிப்பதாக இருக்காது. ஆரம்பித்த சங்கங்களை ஒவ்வொன்றாகச் சரியாகச் செயல்படும்படியான வகையில் ஆரம்பித்து நல்ல பயனும் அளிக்கிறது என்பதைப் பிரத்யட்ச பூர்வமாக உணர்ந்தால், இப்படித் தொடர்ந்து செய்துகொண்டு போவது நல்லது என்று கருதுகிறேன். சில மாதங்களுக்கு முன்னாலே, சென்ற வருஷத்திலே ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் இந்தச் சங்கங்களை, லிஃப்ட் இர்ரிகேஷன் சொசைடிகளை ஏற்படுத்தினார்கள். இப்போது கூட சில இடங்களில் அந்தந்த ஜில்லா கூட்டுறவு வங்கிகளிலிருந்து இந்தச் சங்கங்கள் பேரால் தபால் அனுப்பினால், விலாசதார் ஊரில் இல்லை என்று தபால் திரும்பி வருகிறது. அப்படி அவசர அவசரமாகச் சங்கங்களை அமைத்து விட்டார்கள். ஆகையினாலே இனி அத்தகைய குறைபாடுகள் எங்கும் ஏற்படாமல், அந்தச் சங்கங்களை அமைக்கும்போதே, இப்படிச் சங்கம் அமைத்து தொடர்ந்து செயல்படுத்துவதற்கு ஏற்ற சூழ்நிலை ஸ்தலத்தில் இருக்கிறதாவென்று கவனித்துச் செய்வது கூட்டுறவுத் துறைக்கு நல்லது. அமைச்சரவர்கள் மனதில் உள்ள இந்த முன்னேற்றகரமான காரியங்கள் சீக்கிரம் பலன் அளிக்க வேண்டுமென்றால் இன்னும் பொறுமையாக சரியானபடிக்குத் திட்டமிட்டு இந்தக் காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பருத்தி பயிரிடுவதில் தன்னிறைவு ஏற்படும்படியான மும்முரத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தது ஏற்கெனவே அறிந்தது. அதையும் கவர்னர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் கூட்டுறவு மார்கெடிங் சொசைடி 1954-ம் ஆண்டிலிருந்து விதை பெருக்கு திட்டத்தை நடத்திக்கொண்டு வருகிறது. அந்த விவசாயிகளுக்கு விதையைக் கடனாகக் கொடுக்கக் கூடாது என்று கூட்டுறவு இலாகாவினர் சொல்கிறார்கள். கடன் கொடுப்பது மார்கெடிங் சொசைடியினுடைய வேலையல்ல. ஆமாம். வாஸ்தவம். அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டிருப்பது விதை பெருக்குத் திட்டம். அந்தத் திட்டப்படி விவசாயிகளுக்கு விதையை அந்தச் சங்கம் கொடுக்க வேண்டும். அது கொடுக்கிறபோது அந்த விதையை வாங்குவதற்கு அந்த விவசாயிகளுக்கு இருக்கக் கூடிய கிராம சங்கம் கடன் கொடுக்க வேண்டுமாம். அது கடன் கொடுத்த பிறகு தான் இவர்கள் கொடுக்க வேண்டுமாம். அரசாங்கம் கொடுக்கக் கூடிய சீட் ஃபார்ம் திட்டத்தில் அடுத்துள்ள சங்கரன்கோவில் பகுதியில் அடுத்த சர்வே நம்பரில் விதை அரசால் கொடுக்கப் படுகிறது. அடுத்து உள்ள சர்வே நம்பரிலுள்ள இடத்தில் மார்கெடிங் சொசைடி நடத்தக்கூடிய திட்டத்தில் விதை கடனாகக் கொடுக்கக் கூடாது என்று சொல்கிறார்கள். இது எவ்வளவு தூரம் பொருத்தமாக இருக்கும் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். முருங்கைக்காய் என்றால் பத்தியம் முறிந்து போகுமா என்ன? கடன் கொடுப்பது மார்கெடிங் சொசைடி வேலையாக இருக்க வேண்டாம். ஆனால் இந்தத் திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டு நடத்துகிறபோது இந்த விதைக்குக் கடன் கொடுப்பதன் மூலமாக என்ன ஏற்படுகிறது? இதில் நஷ்டம் என்ன, கஷ்டம் என்ன. எங்கு

[திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு] [25th January 1972]

தொந்திரவு வருகிறது என்று புரியவில்லை. விவசாயிகளின் பருத்தியை மார்கெடிங் சொசைடி வாங்குகிறது. அந்த விவசாயியிடத்திலிருந்து பருத்தியை வாங்கிறபோது. விதையினுடைய கிரயத்தை கழித்துக்கொண்டு பணம் கொடுக்கிறார்கள். அவர்களுடைய தொடர்பு எந்த வகையிலும் அமையவில்லை என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அனுபவத்தையொட்டி உணராத ஏதோ தத்துவங்களை மனதில் கொண்டு இந்த விதையை கடனுக்குக் கொடுக்கக் கூடாது என்று சொல்வது சரியல்ல. அது மட்டுமல்ல. அந்த விவசாயியோடு கூட்டுறவுச் சங்கம் தொடர்பு கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. கடன் கொடுப்பது ஒரு சங்கம், விதை கொடுப்பது ஒரு சங்கம் என்று இப்படி இருந்தால், ஒருவருக்கொருவர் பரிச்சயம் அற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். விவசாயி கூட்டுறவுச் சங்கத்தோடு தொடர்பு கொண்டு இருந்தால், விதை பெருக்கு திட்டத்தில் அவர்கள் உணர்ந்து ஒத்து அந்தக் காரியங்களைச் செய்து கொள்கிற மனப்பாங்கு ஏற்படும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஆகையினாலே கடந்த இரண்டு மூன்று வருஷங்களாக வழக்கம்போல கடன் கொடுத்துக்கொண்டு இருந்து விட்டு இப்போது இன்னும் அனுமதி கிடைக்கப்படவில்லை. இந்த பிப்ரவரி மாதம் விதையைக் கொடுக்க வேண்டும். ஆகவே அவசரமாக இப்போதே அனுமதி கொடுக்க வேண்டும். ரிசர்வ் பாங்கு இப்படிச் சொல்கிறார்கள். ஆகவே இவர்கள் முடியாது என்று சொல்கிறார்கள். அமைச்சரவர்கள் தயவு செய்து இதை மனதில் கொண்டு இதற்கான அனுமதியைக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று, ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட மார்கெட் கமிட்டிகள் பல இடங்களில் ஏற்படுத்தப்படுகின்றன. பல இடங்களிலும் விவசாயிகள் விளைபொருள்களை அங்கே கொண்டுவந்து, அவை விற்கப்பட வேண்டுமென்று “நோட்டிஃபை” செய்யப்படுகிறது. அந்த யார்களுக்குள்ளே விற்க வேண்டுமென்று உத்திரவு இருக்கிறது. இந்த சந்தர்ப்பத்தில் “சீட். போர்ட்” சம்பந்தப்பட்ட மட்டில், “சீட் போர்ட்” விளை பொருள்கள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில், விதி விலக்கு இருக்க வேண்டும். இதை அரசு கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். இதைக் கூட்டுறவு அமைச்சரவர்கள் மனதில் கொண்டு இப்படி கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் நடத்திக்கொண்டு வரக்கூடிய இந்தத் திட்டங்கள் பாதிக்கப்படாத வகையில் செய்ய வேண்டும். இப்படி உற்பத்தி செய்யக்கூடிய விதை பெருக்குத் திட்டம் சம்பந்தமான விளைபொருள்களையும் அங்கு கொண்டு செல்ல வேண்டுமானால், அதனுடைய பரிசுத்தம், கலப்படம் ஏற்படாத நிலைமையை அங்கே காண முடியாது. இதற்காக இந்தத் திட்டத்தைச் சுத்தமாக, கலப்பினம் இல்லாது கொண்டுவர வேண்டுமென்று பல ஆண்டுகள், 5 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை ஒரு இனத்தைக் கண்டுபிடிக்கிறார்கள், விவசாய இலாகாவினர். ஒரு செடியிலுள்ள பூ மகரந்தத்தை எடுத்து இன்னொரு செடியிலுள்ள பூ மகரந்தத்தோடு சேர்த்து பைகளைத் தைத்துக் கட்டி இனக்

25th January 1972] [திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

கலப்பு ஏற்படுத்தி புதிய இனங்களைக் கண்டுபிடிக்கிறார்கள். அந்த நிலையில் 5 ஆண்டுகளுக்குப்பின் முதலில் ஒரு மூட்டை விதை கிடைக்கும். அதை ஒரு 5 ஏக்கர், 20 ஏக்கர் நிலத்தில் பயிரிட்டு அப்படியே ஆயிரம் ஏக்கர், இரண்டாயிரம் ஏக்கர் என்று கொண்டு போக வேண்டும். இப்படி கஷ்டப்பட்டு கண்டுபிடித்த தயாரிப்பை, மார்கெடிங் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில், இந்த யார்க்கு இந்தப் பொருள்களைக் கொண்டுபோக வேண்டுமென்ற நிலை ஏற்பட்டால், எல்லாம் கஷ்டமாகிவிடும். ஆகையினால் இதையும் மனதில் கொண்டு இதற்கான விதி விலக்கை அளிக்க விவசாய இலாகாவும் கூட்டுறவு இலாகாவும் கலந்து ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மின்சார வசதி நம் தமிழ் நாட்டில் நல்ல முறையில் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது என்பதைப்பற்றிய நிலையை அவர்கள் அதிலே தெரிவித்திருக்கிறார்கள். தேற்றுக்கூட ஒரு கேள்வி இங்கே வந்தது. ஆனால் பதில் சொல்லவில்லை. பாகனேரியிலே ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளியினுடைய கிணற்றிலே தண்ணீர் இறைப்பதற்கு வாங்கி வைத்த பம்பு செட்டுக்கு 6 வருஷங்களாக மின்சாரத் தொடர்பு கிடைக்கவில்லை என்று அரசுக்குத் தெரியுமா என்று அந்தக் கேள்வி கேட்கப்பட்டது. இப்படி பல இடங்களில் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. முழுமை விழாவிற்கும் இதற்கும் சம்பந்தம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. குற்றம் சாட்டுவதாக நினைக்கக்கூடாது. பல இடங்களில் இத்தகைய சிரமங்கள் இருக்கின்றன. முழுமை விழாவென்பது தெருக்களிலே லைட்டுகள் போட்டு விடக்கூடிய ஒன்று மட்டுமல்ல என்பதை மனதில் கொண்டு இது பலன் அளிக்கக்கூடிய பல காரியங்களை நடத்துவதற்கு இடையூறுக விடப்பட்டிருக்கிறதோ என்பதையும் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டுமென்று நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கடந்த மின்சார வரவு-செலவுத் திட்டம்பற்றி நாம் இங்கே விவாதிக்கும்போது, அதில் மின்சாரக் கட்டணத்தில் உயர்வு ஒன்றும் குறிப்பிடாமல் இருந்தது பற்றி மகிழ்ச்சியடைந்தோம். நான்கு அதுபற்றி சந்தோஷப்பட்டேன். ஆனால் இப்போது அந்த சந்தோஷத்திற்கு இடம் இல்லாது போய்விட்டது. அப்போது ஒன்றுமில்லை என்று இருந்தது இப்போது 12 பைசாவிற்கு உயர்த்தப்பட்டுவிட்டது. இது உண்மையிலேயே விவசாயிகளைப் பெரிதும் பாதிக்கும். உண்மையிலேயே கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தால், ஒரு ஏக்கருக்கு எவ்வளவு குதிரை சக்தி கொண்ட மோட்டாரைப் போட வேண்டியிருக்கிறது, எவ்வளவு கட்டணம் ஆகிறது, மொத்தத்தில் எவ்வளவு செலவாகிறது என்று பார்த்தால், சொல்லுவார்களே, 'உழுதவன் கணக்குப்போட்டால் உழக்கும் மிஞ்சாது' என்று, அதுபோலத்தான் இருக்கும். முன்பே பலர் தெரிவித்தார்கள், விவசாயத்திற்கான மின்சாரக் கட்டணத்தினை உயர்த்தக்கூடாது என்று. எனவே இதையெல்லாம் மனத்தில்

[திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு] [25th January 1972]

கொண்டு, வரக்கூடிய வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் கொஞ்சம் அனு கூலமான ஏற்பாடுகளைச் செய்தால், சலுகைகளைத் தெரிவித்தால் உதவியாக இருக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

தொழில் வளர்ச்சிபற்றிக் குறிப்பிட்டும்போது, தூத்துக்குடியில் ரூ. 71 கோடி செலவில் ஒரு உரத் தொழிற்சாலையை அமைக்க இருப்பது குறித்துக் குறிப்பிட்டிருப்பது பெருமைப்படத்தக்கதாகும். இந்தத் தொகையில் தமிழக அரசு ரூ. 5 கோடியை மூலதனமாகப் போட இருப்பதாகத் தெரிகிறது. இத்தொழிற்சாலையுடன் பல உபதொழிற்சாலைகளும் ஏற்பட இருப்பது குறித்து பெருமைப்படலாம். இதை இரண்டாண்டு காலத்தில் இலாபம் கிடைக்கத்தக்க தொழிற்சாலையாக அமைக்க முடியும் என்ற அளவில், இத்தொழிற்சாலையின் நிர்வாகத்தினர் 25 பக்கங்கள் கொண்ட ஒரு அறிக்கையை வினியோகம் செய்திருக்கின்றார்கள். இவற்றையெல்லாம் காலாகாலத்தில் நிறைவேற்ற அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் சில தொழில்கள் பற்றித் திட்டம் பிரஸ்தாபம் இருந்து வருகிறது. முதலில் பிரஸ்தாபம் செய்கின்றார்கள். பிறகு ஏதோ தெரியவில்லை, ஒன்று மில்லாமல் விட்டுவிடுகின்றார்கள். சேலம் உருக்காலையைப் பற்றி கவர்னர் அவர்கள் தமது உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். 'மெத்தனமாக இருக்கின்றார்கள்' என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றது. மெத்தனம் எங்கே இருக்கின்றது என்று தெரியவில்லை. மெத்தனம் அங்கே இருந்தாலும், இங்கே இருந்தாலும், தமிழ் நாட்டிற்கு மிக மிகத் தேவையான இத்தொழிற்சாலை விரைவில் அமைந்திட வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்தாக வேண்டும் இன்றைய நிலையில் பார்த்தால், இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப் படுமா அல்லது இப்படியே நீடித்துக்கொண்டு போகப்படுமா அல்லது கைவிட்டுவிடுவார்களா என்று தெரியவில்லை. எனவே, இது பற்றி நமது மாநில அரசு மத்திய அரசுடன் கடிதப் போக்குவரத்துக் கொண்டு ஆவன செய்ய வேண்டும். இத் திட்டம் பற்றிப் பெரும்பாலான மக்களுக்குச் சந்தேகம் இருக்கின்றது.

பல தொழிற்சாலைகளுக்கு அனுமதி வேண்டி கடிதங்கள் வந்த வண்ணமாக இருக்கின்றன என்று காணப்படுகின்றது. இப்படி மனுச்செய்துகொண்டு தொழில்களை ஆரம்பிக்க முன் வருகின்றவர்கள் யார் என்று சொல்லப்படவில்லை. தொழில்கள் பெருக வேண்டும். எனவே இத்தொழில்களை ஆரம்பிக்க முன்வருபவர்களுக்கு வேண்டிய ஊக்கத்தைக் கொடுத்து, ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, அரசு பஞ்சாலைக் கழகத்தின், அதாவது அரசு ஏற்றுக் கொண்டுள்ள ஐந்து பஞ்சாலைகளில் இலாபம் இப்போது ரூபாய் ஐந்து லட்சம் என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. கிடைத்த இலாபம் ஒரு மில்லிலா அல்லது ஐந்து மில்லிகளிலுமாகச் சேர்ந்தா என்று தெரியவில்லை. நான் கேள்விப்படுவது ஒரு ஆலையில்ல்தான் என்று. ஆனால் மற்ற மில்களில் என்ன லாப நஷ்டம் என்று தெரியவில்லை.

25th January 1972] [திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

எல்லா மில்களிலும் கணிசமான லாபம் கிடைக்கிறமாதிரி ஏற்பாடுகளை அரசு செய்ய முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அரசு மேற்கொண்ட இந்தப் பஞ்சாலை நிர்வாகத்தில் அரசுக்குப் பல அனுகூலங்கள் இருக்கின்றன. பல சலுகைகள் அளிக்கப்படுகின்றன. வரிச்சலுகை, மின்சாரக் கட்டணச் சலுகை, கடன் சலுகை என்று பல சலுகைகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. இப்படிப்பட்ட அனுகூலங்களை அரசு அனுபவித்துக்கொண்டு, 'நமக்கு லாபம் கிடைத்திருக்கிறது' என்று அங்கே உள்ள அதிகாரிகள் மெத்தனமாக இருந்துவிடக் கூடாது. இது விஷயத்தில் அரசு எச்சரிக்கையாக இருந்திட வேண்டும். இந்தச் சலுகைகளால் கிடைக்கும் அனுகூலங்களை வைத்துக்கொண்டு, அங்கே உள்ள அதிகாரிகள் லாபம் கிடைக்கிறது என்று கருதிவிடக் கூடாது. அனுபவம் உள்ள அதிகாரிகள் அப்படிச் கருதமாட்டார்கள். ஆனால் நமது தேவைக்கு ஒப்ப புதிய புதிய அதிகாரிகளை அங்கே நாம் நியமிக்கின்றோம். அவர்கள் இந்த மாதிரிக் கருதிவிடக் கூடாது என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, தொழில் துறையில் அமைதியின்மைபற்றி வருத்தம் தெரிவித்திருக்கின்றார்கள். ஆனாலும் சிம்சன் நிறுவனத்திலுள்ள தொழிலாளர் பிணக்குபற்றிய சசப்பாள் உண்மையைப் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. எனவே இப்போதுள்ள குழப்பமான நிலைமைகள் நீங்கி அங்கே அமைதி ஏற்படுவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று அரசைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

வேலையில்லாப் பிரச்சனை பற்றியும் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். இதற்கு யார் பொறுப்பு, மத்திய அரசா, மாநில அரசா என்று தெரியவில்லை. பிரச்சனை இருக்கிறது. எப்போதும் இருந்து கொண்டதான் இருக்கும். எந்த ஒரு கட்டத்திலாவது தீர்ந்து விடும் என்று சொல்லி விட முடியாது. வேலையில்லாப் பிரச்சனை என்று சொல்லும்போது, நமக்கு நகர்ப்புறங்களில் உள்ள ஆலைத் தொழிலாளர்கள் நினைவுதான் ஏற்படுகிறது. ஆனால் கிராமப் புறங்களில் உள்ள விவசாயத் தொழிலாளர்கள் நிலை மனதில் தோன்றுவதில்லை. அவர்களுடைய கஷ்டங்கள் சொல்லில் அடங்காது. அவ்வளவு கஷ்டப்படுகின்றார்கள். அதிலும் குறிப்பாக விவசாயக் கூலிகள் படும் கஷ்டம் சொற்பமானது இல்லை. அவர்களுக்கு அதிகப்படியான அளவிற்குக் கூலி கொடுக்கக்கூடிய வகையில், உற்பத்தி செய்பவர்களுக்கு உற்பத்திப் பொருள்களுக்கு அதிக விலை கிடைக்கும்படி அரசு ஏதாவது செய்ய வேண்டும். அப்போதுதான் விவசாயமும் இலாபகரமானதாக இருக்க முடியும் என்ற எண்ணம் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களுக்குத் தோன்றும். அப்போதுதான் விவசாயக் கூலியாட்களுக்குக் கூடுதலான கூலி கொடுக்க முடியும்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : விலை ஏறிவிட்டது என்று சொல்லுகின்றார்களே ?

[25th January 1972]

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : கூடித்தான் இருக்கிறது. ஆனால் அந்தக் கூடுதல் உற்பத்தி செய்யும் விவசாயிகளுக்கு அனு கூலமானதாக இருக்கவில்லை. வியாபாரத்தில் உள்ளவர்களுக்குத் தான் அனுகூலமானதாக இருக்கின்றது. ஓரளவிற்கு விவசாயக் கூலிகளுக்கு இன்றைக்கு வாங்கும் சக்தி ஏற்பட்டுவிட்டது என்றாலும்கூட, அந்த சக்தியை விவசாயிகள்தான் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். அதற்காக விளைபொருள்களுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்கும்படிச் செய்ய வேண்டும். அரிசி விலை ஏறி விட்டது பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அரிசி விலை ஏறியிருப்பது நியாயம் என்று கூறிவிட முடியாது. என் கிராமத்துக்கு அருகில் கிணற்று வேலை செய்துகொண்டிருந்த ஒருவர் கேட்டார், 'ரேடியோவில் சொல்லுகின்றார்கள், 75 லட்சம் டன், 80 லட்சம் டன் என்று. ஆனால் அரிசி விலை மூன்று ரூபாய், மூன்றரை ரூபாய் என்று விற்கின்றதே' என்று சொன்னார். எனக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. ஆனால் உண்மை என்னவோ படி அரிசி ரூ. 3¼-க்குத் தான் விற்கிறது. கொஞ்சம் தரம் குறைந்த அரிசியாக இருந்தால், விலை சற்று குறைந்திருக்கிறது. இன்றைக்கு சாதாரண விவசாயிகளுக்குக்கூட இப்படிப்பட்ட சந்தேகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்படி இது ஒரு விஷச்சக்கரமாக இருந்து கொண்டு வருகின்றது. ஆகவே வேலை வாப்பி சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் சொல்லப்போனால், இப்போதுள்ள திட்டங்கள் எல்லாம் தாற்காலிகப் பரிகாரம் அளிக்கத்தக்க திட்டங்களாகத்தான் இருக்கின்றனவே தவிர, நிரந்தரமாக, நிலையாக ஒரு நிலை உருவாவதற்கு ஏற்பாடுகளை அரசு செய்ய வேண்டும். மேலும், வறட்சிப் பகுதிகள் என்று அறிவிக்கப்பட்ட பகுதிகளில், இரண்டு கோடி ரூபாய்த் திட்டம் என்று பல இடங்களிலே போர்டுகள் போடப் பட்டிருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட திட்டங்களை இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் பார்க்கிறோம். ஆனால் இப்படிச் செய்யப்பட்ட வேலைக்கு இன்னும் பணம் கொடுக்கப்படவில்லை. வேலை வாங்கியவர்கள் பிளாக்கில் உள்ளவர்கள். இதனால் அவர்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள், சங்கடப்படுகின்றார்கள். வேலைகள் முழுமையாகச் செய்யப்படவில்லை என்றாலும்கூட, செய்த வேலைக்குப் பணம் தரப்படவில்லை என்று சொல்லும்போது கஷ்டமாக இருக்கிறது. எனவே இதைப் பரிசீலித்து இதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மது விலக்கு ரத்து செய்யப்பட்டதால், அந்தக் கஷ்டமான பகுதிகளில் கஷ்டம் இன்னும் அதிகமாக இருக்கிறது. நாங்கள் அன்றே எடுத்துச் சொன்னோம். இந்தச் சனியனை வைத்துக் கொண்டிருப்பதால் ஒரு பத்து, பதினைந்து கோடி ரூபாய் வருமானம் கிடைத்தால் அது பெரிதல்ல. இதை ஒழித்துக் கட்டினால் பல குடும்பங்கள் மறுபடியும் பழையபடி நிம்மதி பெறும். மூப்பது வீடுகளைக் கொண்ட ஒரு சிறு பகுதி, என்ன நினைத்துக் கொண்டதோ, ஒரு நாளைக்கு கள் குடிக்க வேண்டுமென்று நினைத்துக் கொண்டு பெண்டாட்டி, பிள்ளை, குழந்தைகள் எல்லோரும் கள் குடித்துவிட்டு வந்தார்கள். அன்றும் மறு தினமும்

25th January 1972] [திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

வீடு பூராவும் பட்டினி. இந்த நிலைமை ஒரு பகுதி வீடுகள் பூராவும் ஒரு நாள் நடந்தது. அரசாங்கத்திற்கு வருமானம் குறைந்து, செய்யப்பட வேண்டிய வேலைகள் செய்யப்படாமல் போகும் நிலை, அதிர்ஷ்டவசமாக தமிழ் நாட்டில் இல்லை. 93 கோடி விற்பனை வரி கிடைக்கும் என்று கணக்கிட்டோம். இப்போது 100 கோடிக்குமேல் வந்துவிட்டது என்று அமைச்சர் சொல்லியிருக்கிறார். இதைக் கருத்தில் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

பெருநகர்ப் பகுதி வேலை சம்பந்தப்பட்ட வரையில் நேற்றுச் சொன்னார்கள். நகர்ப் புறங்கள் தான் பிரதானம் என்று நாம் நினைத்தால், அந்த வேலைகள் அங்கு நடைபெறுகின்றபோது, கிராமப்புறங்களில் இருக்கின்றவர்கள் நகர்ப்புறக் குடிசைகளுக்குச் சமமாகக்கூட வாழ முடியவில்லையே என்று நினைக்கும் மனப் பான்மை வளர்ந்து விடுகிறது. நகர்ப்புறங்கள் முடிந்த பிறகு, கிராமங்களுக்கு வரலாம் என்று நினைத்தால், சமுத்திரத்தில் அலை ஓயப்போவதில்லை, நாமும் குளிக்கப் போவதில்லை. நாம் நகரத்தை மட்டுமே பெருக்கி வாழ வைத்தால், நமக்குத் தலைவலி தான். அது அரசாங்கத்திற்கும் தலைவலி, நம் எல்லோருக்குமே தலைவலி தான். நேற்று திரு. சா. கணேசன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதிகாரங்கள், அமைப்புகள் ஒரே இடத்தில் வைக்கப்படாமல் பிரித்து வைக்கப்பட்டால், காரியங்கள் துரிதமாக நடைபெறும் என்று சொன்னார்கள். அதைச் செய்ய வேண்டும், அப்படிச் செய்தால் அரவினாடய அமைப்புக்கோ அதனுடைய நிர்வாகத்திற்கோ சங்கடம் ஏற்படாது. ஒரே ரிஜிஸ்ட்ரார் இருந்த இடத்தில் பல ஐயாண்ட் ரிஜிஸ்ட்ரார்கள் போடப்பட்டு இப்படியாக வளர்ந்து கொண்டே போகிறது. அதே போல் விவசாயத் துறையில் பத்து ஐயாண்ட் டைரக்டர்களுக்கு மேல் இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்டவர்கள் எல்லாம் ஜில்லாவுக்கு ஒருவராக போடப்பட்டு அந்தந்தப் பகுதி மக்களுடைய பிரச்சினைகளை எப்படித் தீர்ப்பது என்று ஆராய்ந்து அங்கேயே தீர்ப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதிகாரிகளைப் பரவலாக்குவது நல்லது. அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். 'நாட்டுப் புறத்தை புதுமைப்படுத்துவதில் தொடர்ந்து நாம் முயற்சிகள் மேற்கொண்டு வருகையில், மாநகருக்குள் முனைக்கும் குடிசை வாழ் பகுதிகள் பிரச்சினையையும் தீர்க்க வேண்டியுள்ளது' என்று கவர்னர் அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். நகர்புறங்களைப் போலவே, கிராமப்புறங்களிலும் பசுமை தெரிய வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் வலியுறுத்திச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அங்கேயும் வசதிகள் பெருக வேண்டும். இந்த உரையில் அது குறிப்பிடப்பட்டிருக்க வேண்டும். வளரும் தலைமுறைக்கு அந்தப் பகுதிகளை நல்ல முறையில் சீரமைத்தாலொழிய, அவர்கள் அங்கே தங்க மாட்டார்கள். நகரங்கள் விடமைப்பு முடியும் வரை பொறுத்திருப்பது என்பது கூடாது. அதற்கு இப்பொழுதே நல்லதொரு திட்டத்தை உருவாக்குவதற்கான ஏற்பாடுகளைச்

[திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு] [25th January 1972]

செய்ய வேண்டும். நகரப்புறங்களில் உள்ளவர்கள்தான் அதிக வருமானம் கொடுக்கிறார்கள், அவர்களுக்கு அதிக வசதி தேவை என்று சொல்லப்படுகிற ஒரு வார்த்தை அரசு மேற்கொள்ளாது என்று கருதுகிறேன். சர்க்காருக்கு அதிக வருமானம் கொடுக்கிறவர்கள் கிராமப்புற மக்கள்தான். அந்தப் பகுதிகளுக்கு நியாயம் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவு வீடு கட்டும் திட்டத்திற்குப் பணம் இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆறு கோடியே 45 இலட்சம் ரூபாய் செலவு வழித்திருக்கிறோம். வீடு கட்டும் சங்கங்கள் என்று பெயரளவில் வைத்திருக்கிறோம். ரூரல் ஹவுசிங் சொசைட்டி என்று வைத்திருக்கிறோம். கடன் கேட்டால், பணம் இல்லையென்று சொல்கிறார்கள். இவற்றையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு. பேசுவதற்கு இந்தச் சந்தர்ப்பம் அளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்து முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. பி. நாராயணசாமி : அவைத் தலைவர் அவர்களே, மேன்மை தங்கிய கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரையை ஆதரித்து இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்லக் கடமைப் பட்டிருக்கின்றேன். நீண்ட நேரம் பேச வேண்டுமென்று ஆசையில் இருந்தாலும், இருக்கின்ற உறுப்பினர்களுடைய எண்ணிக்கையைப் பார்க்கின்ற போது, இங்கு யாரைப் பார்த்து எதைச் சொல்வது என்று புரியவில்லை. இருந்தாலும் இந்த உரையின் மீது எல்லோரும் தங்களுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் இந்தியாவுக்கும், பாகிஸ்தானுக்கும் நடந்த போரைப் பற்றிய விவரங்களை எடுத்துக் கூறி, வெற்றிக்குக் காரணமாயிருந்த நமது படைகளுக்கு பாராட்டுதல்கள் தெரிவித்து, போரில் உயிர்நீத்த வீரர்களுக்கெல்லாம் அனுதாபத்தைத் தெரிவித்து கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தப் போரில் நாட்டு மக்கள் எல்லோரும் ஏகமனதாக ஒத்துழைப்பு தந்திருக்கிறார்கள். உலகம் மிக சுவனத்தோடு இந்தப் போரைக் கவனித்து வந்தது. குறிப்பாக அமெரிக்கா போன்ற பிற்போக்கு நாடுகள் எல்லாம் உலகத்திலே தங்களது ஆதிக் கத்தைச் செலுத்த வேண்டுமென்ற எண்ணத்திலே ஒரு குழப்ப நிலையை உண்டாக்கி வந்தார்கள் என்பதை எல்லோரும் அறிவார்கள். அமெரிக்காவைப்பற்றிக் கண்டித்த குரலில் நாம் அதிகம் சொல்லவில்லை என்று சிலர் கருதிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைச் சொல்வதன் காரணமாக, தங்களை முற்போக்கு வாதி என்று காட்டிக்கொள்ள முடியும் என்று கருதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அமெரிக்காவைப்பற்றி நம்முடைய புதலமைச்சர் அவர்கள் அமெரிக்கா சென்று வந்த பிறகு சொன்னார்கள். அமெரிக்காவில் நிர்வாகப் பொறுப்பில் இருக்கின்றவர்கள் சரியாகயில்லையே தவிர, அமெரிக்க மக்கள் இந்தியாவின் மீதும், வங்க தேச மக்கள் மீதும் மிக அனுதாபமாகவிருக்கிறார்கள். இதைத் தப்பு அர்த்தம் பண்ணிப் பெரிதாக விளம்பரப்படுத்தி விட்டார்கள். அமெரிக்கா

25th January 1972] [திரு. பி. நாராயணசாமி]

வினுடைய கொடுமையையோ அமெரிக்காவால்தான் இந்த யுத்தம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது என்பதையோ எடுத்துக் கூறுவதில் நம்முடைய அமைச்சர்களில் எவரும் மற்றவர்களுக்குக் குறைந்தவர்கள் இல்லை. இந்த சர்க்காரில் இருக்கின்ற அமைச்சர்கள் நன்கு பாடம் படித்தவர்கள். ஆகவே பொதுவாக நம்முடைய கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரையில் கூறப்பட்டுள்ள யுத்த விவரங்கள் சிறப்பாக அமைந்துள்ளன. இதிலே குறிப்பாக தமிழ் நாட்டு சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்ட போர் வெற்றி முயற்சிகள் நல்ல முறையில் அமைந்து, அவைகளுக்கு ஆதரவு கிடைத்ததுபற்றி எல்லாம் எடுத்துக் கூறி, அதற்கு நன்றி தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் யுத்தம் முடிந்த பிறகு நாம் மேலும் பாதுகாப்பு, நிதிக்கு ரூபாய் பத்து கோடி தர வேண்டுமென்று அறிவித்தார்கள். ஒரே திங்களில் பல கோடி ரூபாய் சேருகின்ற அளவில் மக்கள் ஆதரவு தந்தார்கள். இந்தப் போரில் பல கஷ்ட நஷ்டங்களுக்கு ஆளாகி, பல உயிர்களை இழந்த குடும்பங்களுக்கு உதவிட நம்முடைய பிரதம மந்திரி பல நல்ல திட்டங்களை வைத்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய தமிழக அரசு அவைகளுக்கெல்லாம் ஒத்துழைப்புத் தருவதாக அறிவித்திருக்கிறது. அதற்கு மக்கள் அவைவரும் தங்களுடைய முழு ஆதரவையும் கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் பேசுகிறபோது ஒன்று குறிப்பிட்டார்கள். சிம்சன் கம்பெனி பிரச்சினை தனக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை என்று சொன்னார்கள். உள்ளபடியே இது ஒரு பெரிய பிரச்சினை தான், ஒன்றுமே புரியவில்லையென்று சொன்னார்கள். இது பெரிய பிரச்சினையாக ஆக்கப்பட்டது. இப்போது நடந்த போரில் மக்கள் கவனம் இருந்தபோது இந்தப் பத்திரிக்கைகள் எல்லாம் சேர்ந்து காட்டுர் கோபாலைப் பற்றி தினமும் போட்டு வந்தார்கள். இந்த சிம்சன் பிரச்சினையில் அவர்கள் காட்டியிருக்கிற அக்கரை மிக அதிகம். இந்தியா பாகிஸ்தானேடு போர் நடத்துகிறபோது இந்தியாவிற்குச் சாதகமாக கொடுக்கப்பட்ட விளம்பரத்தை விட அதிகமான விளம்பரம் காட்டுர் கோபால் பதவியிலிருந்து விலக வேண்டுமென்ற பிரச்சினைக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. இதைப்பற்றி நான் பேச வேண்டுமென்று நினைக்கவில்லை. திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் வெள்ளை உள்ளம் படைத்தவர்கள். எனக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லையென்று சொன்னார்கள். இதிலே ஒன்றுமில்லை. ஆனால் பத்திரிகைகள் வசம் கட்டிக் கொண்டு பிரமாதப் படுத்தினார்கள். யுத்த நிதி சேர்க்க வேண்டுமா இல்லையா என்பதில் அக்கறை காட்டவில்லை. இதற்காக ஐக்கிய முன்னணி, சர்வ கட்சி கூட்டம் கூட்டி இதைப் பெரிய பிரச்சினை ஆக்கினார்கள். இதில் தொழிற் சங்கத்தைச் சேராதவர்கள் சேர்ந்தார்கள். இதில் சுதந்திராக் கட்சி தலைமை நின்று போராடியது, அது தொழிலாளர்களுக்காகப் போராடியது இந்த நாடு செய்த பாக்கியம். இதில் ஒரே பிரச்சினை என்னவென்றால், முதலாளிக்கும் தொழிலாளிக்கும் சண்டையிಲ್ಲலை. காட்டுர் கோபால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்துக்காரன், இதிலே இருக்கக்கூடாது என்பது தான். இதில் சுதந்திராக் கட்சிக்காரர்கள் தலைமை வகித்தார்கள். தமிழ் நாட்டில்

[திரு. பி. நாராயணசாமி] [25th January 1972]

இது ஒரு பெரிய அதிசயம். இன்றைக்கு அரசியலில் இந்தியா இருக்கிற நிலைமையையும் யுத்தத்தில் ஈடுபட்டு நம் வீரர்கள் குடும்பங்களெல்லாம், எவ்வளவு, சங்கடப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன என்ற நிலைமையையும் பாராமல் அவ்வளவு வேகமாக இந்தப் பிரச்சினையில் போராடினார்கள் காட்டீர் கோபால் வந்தாய் விட்டது. இரண்டனு கூலி உயர்வு வேண்டுமென்று போராட்டம் நடந்தால், முதலாளி ஒரு அணு கொடுத்து போராட்டத்தைச் சரிக் கட்டுவார்கள். இது தொழிலாளி சார்பாக தொழிற்சங்கம் முதலாளிகளோடு பேசுகிற பேச்சு. இதிலே பல முறைகள் தலையிட்டு எல்லா கட்சிகளும் சேர்ந்து நடத்தியிருக்கிறோம். திடீர் திடீரென்று ஏற்படும் போராட்டங்களில் அமைதி ஏற்படச் செய்வோம். இது தொழிலாளர்களுக்கும் சாதகமாக நடத்தப்பட்ட போராட்டமல்ல. யார் வீட்டிலாவது கேடு நடந்தால், அடுத்த வீட்டு அம்மா அந்த வீட்டிற்கு வந்து தன் மாமியார் செய்த குறைபாடுகளைச் சொல்லி ஒப்பாரி வைத்த மாதிரி சிம்சன் பிரச்சனையைச் சொல்லி முதலமைச்சர் தலையில் எந்த அளவிற்குக் குற்றம் சாட்டவேண்டும், சர்க்கரை ஆட்டலாமா என்ற ஒரே பிரச்சனையான தலைகாட்டியது இப்போது கூட கவர்னர் அவர்கள் அறிக்கையில் தொழிற் சங்கத்தில் தொழிலாளர்கள் தான் தலைவர்களாக இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பெரிய தொழிற்சங்க வாதிகள் வெளியார் இருக்க வேண்டும், உள் ஆள் இருந்தால் அவர்கள் பயப்படுவார்கள் என்கிறார்கள். தொழிற் சங்கத்தில் தலைவராக இருப்பவர்கள் தொழிலாளியாக இல்லையாவென்றால், நிறையப் பேர் இருக்கிறார்கள். திறம்பட நடத்தி வருகிறார்கள். ஆனால் வெளியார் கவலைப்படுகிறார்கள். சிம்சனில் என்ன பிரச்சனை என்றால், காட்டீர் கோபால் இருக்கக் கூடாது. ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டதில் தவறு என்றார்கள். முதலமைச்சர் காட்டீர் கோபால் வேண்டாம் என்று சொன்னால், தேர்தல் இன்னும் 30, 40 நாட்களில் வருகிறது; அப்போது செய்து கொள்ளுங்களேன் என்றார்கள். காட்டீர் கோபால் வெளியேற வேண்டுமென்று எல்லாக் கட்சிகளும் ஒன்று சேர்ந்து போராட்டம் நடத்தியது. பொதுவாக தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரைக்கும் சொல்கிறேன். சோஷலிசத்தில் தீவிரம் என்று பேசிக்கொண்டிருப்பார்கள். ஒரு தேர்தலில் பார்த்தால், யார் பிற்போக்குச் சக்தியை வளர்த்திருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால், யார் தீவிரமாக சோஷலிசம் பேசுகிறார்களோ அவர்கள் தான் செய்திருப்பார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆரம்பித்த காலத்திலிருந்து இன்று வரைக்கும் சோஷலிசக் கொள்கையிலோ பிற்போக்கு வாதிகளை எதிர்ப்பதிலோ எந்தப் பொதுத் தேர்தலிலும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்த வரைக்கும் நிச்சயமாக மாறியது கிடையாது. ஒரு தேர்தலில் பார்த்தால் தாங்கள் பெரிய சோஷலிச வாதி என்று சொல்லிக்கொள்கிறவர்கள் அந்தத் தேர்தலில் ஒரு தலைவரைப் பிடித்து அவர் தான் சோஷலிச வாதி என்று அறிமுகப்படுத்துவார்கள். அடுத்த வருஷம் அந்த ஆள்

25th January 1972] [திரு. பி. நாராயணசாமி]

பிற்போக்கு வாதி என்று சொல்வார்கள். அவர்கள் சொல்கிறார்கள், அமெரிக்காவின்னுடைய வாரிசுகள், அந்தக் கொள்கையை ஆதரிப்பவர்கள் தமிழகத்தில் நம் பகுதியில் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அவர்கள் சோஷலிசக் கொள்கை கொண்டவர்கள் என்று சொல்லிக்கொள்கிறவர்கள். சோஷலிஸ்டுகள் என்று சொல்லவில்லை. அவர்களுக்கு நேற்று ஒரு கொள்கை, 1967-இல் ஒரு கொள்கை, 1972-இல் ஒரு கொள்கை, 1976-இல் ஒரு கொள்கை இப்படியே அவர்கள் கொள்கையை மாற்றுவதில் மிக்க வல்லவர்கள். மக்களிடம் அறிமுகப்படுத்தும்போது பார்த்தால், தாங்கள் தான் பெரிய சோஷலிச வாதி என்று சொல்வார்கள். இன்றைக்குத் தமிழ் நாட்டில் பெரிய தலைவர் ஒருவரைப் பார்த்து அவர் தான் முற்போக்கு வாதி என்று சொல்வார்கள். 5 வருஷம் கழித்து அவர் பிற்போக்கு வாதி, தாங்கள் முட்டாள்தனமாக ஏமாந்து போய்விட்டோம் என்று சொல்வார்கள். எல்லோரும் சேர்ந்து கொண்டு இந்த சிம்ஸன் பிரச்சனையில் அதி தீவிர வாதிகளாகி விட்டார்கள். சிம்ஸன் பிரச்சனையில் சாதாரணமாகத் தெரிகிற பிரச்சனை காட்டீர் கோபாலை வெளியே அனுப்ப வேண்டும் என்பது தான். நாம் பெரிய அரசாங்கத்தையே மாற்றுகிறோம். யார் யார் இருந்த இடத்தில் யார் யாரை உட்கார வைத்திருக்கிறோம்? மாறி உட்கார்ந்திருக்கிறோம். இவ்வளவு பெரிய பிரச்சனையே மாறுகிற போது, மக்கள் கவனத்தைத் திருப்புகிற அளவிலே தொழிற் சங்க விவகாரத்தில் இப்படிப்பட்ட பிரச்சனையை வைத்துக்கொண்டு பேசினார்கள். தொழில் அமைப்புகளை அதிகமாக ஆரம்பிக்கின்ற நல்ல நேரத்தில் பாடுபட்டு எந்தத் தொழிற்சாலையை மூட வேண்டுமென்று பார்க்கிறார்கள். இது தான் பிரச்சனை. இப்போது ஒவ்வொரு கட்சிக்காரரும் நான் இதை மூடி வந்து விட்டேன், அந்தத் தொழிற்சாலையை மூடி விட்டேன் என்று பேசுவது வழக்கமாய் விட்டது. விவசாயத் துறையிலோ மற்றத் துறையிலோ இந்தத் தொழிற் சங்க வாதிகள் பேசுகிற போது, விவசாயிகள் உபயோகிக்கும் உரத்தின் விலை அதிகமாகப் போய்விட்டது என்று சொன்னது கிடையாது. விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னது கிடையாது. விதை நெல்லைப்பற்றிப் பேசினது கிடையாது. எந்த அளவிற்கு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்று சொல்வதற்கு மனது வருவதில்லை. இவர்கள் தான் முற்போக்கு சோஷலிஸ்ட் என்ற முறையில் பல திட்டங்களைச் சொல்லி வருகிறார்கள். தொழிலாளர்களே தொழிற்சங்கத் தலைவர்களாக இருப்பதில் ஆபத்தில்லை. இவர்கள் கூடாது என்று சொன்னால் கூட, கவர்னர் பெருமான் உரையில் சேர்த்திருந்தால் கூட, இந்த சிம்ஸன் பிரச்சனையில் என்ன நடந்தது என்று உணர்ந்து பார்க்க வேண்டும். பொதுவாக தொழில் வளம் அதிகமாகப் பெருக வேண்டுமென்று சொல்லி தமிழகத்தில் தொழில் அமைதி இருந்தது. வேறே ஒரு காரணமும் இல்லை. 1967-இல் தமிழ் நாட்டில் ஆட்சி மாறிய ஒரே காரணமாக, ஆட்சிக் கொள்கை மாறியதன் காரணமாக அமைதி இருந்தது. முதலமைச்சர் எந்தக் காரியத்தில் சோஷலிசத்திற்கு, தொழிலாளர்களுக்குப்

[திரு. பி. நாராயணசாமி] [25th January 1972]

பாதகமாக இருந்தார் என்று சொல்ல முடியாது. சொல்வதற்கு யாரும் கிடையாது. இப்போது கூட நம் தஞ்சை மாவட்டத்தில் வலிவலத்தில் ஒரு பெரிய பிரச்சனை. சர்க்கார் எப்படி நடந்து கொண்டார்கள் என்பது தெரியும். 200 சொச்சம் ஏக்கரை பல்லாயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலம் வைத்திருக்கிற ஒரு முதலாளி பல பேரில் எழுதி வைத்துக்கொண்டு சாகுபடி பண்ணிக் கொண்டு வந்தார். இது கோயில் நிர்வாகத்தில் இருக்கப்பட்ட நிலம். இந்தப் பிரச்சனை வந்தது. இதிலே நாங்கள் எல்லோரும் இருந்தோம். நம்முடைய சர்வோதயத் தலைவர் திரு. ஜகன்னாதன் அவர்கள் தலைமை வகித்தார். மற்றக் கட்சிகளோடு சேர்ந்து கொண்டு முற்போக்கு வாதி என்று சொல்கிறவர்கள், நாங்கள் தான் பொதுவுடமைத் தத்துவத்தை நிலை நாட்டுகிறவர்கள் என்று பேசுகிறவர்கள், முதலாளிகட்கு “சைட்” பண்ணிக்கொண்டிருந்தார்கள். இது திரு. ஜகன்னாதன் அவர்களுக்குத் தெரியும். அப்போது அற நிலையப் பாதுகாப்பு அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே நடக்கிற பிரச்சனையில் விவசாயிகளுக்கும் முதலாளிகளுக்கும் இடையே சண்டையில்லை. இது சர்க்காருக்கும் இருக்கிற மிராசுதாருக்கும் இடையே சண்டை என்று பேசினார். திரு. ஜகன்னாதன் அவர்கள், நான் எத்தனையோ தலைவர்களைப் பார்த்திருக்கிறேன், இந்த அளவிற்கு ஏழைகளுடைய சார்பில் நின்று நல்லது செய்கிறேன் என்று சொன்னது மிகவும் நல்லது என்று பாராட்டினார்கள். என்னென்ன காரியங்கள் செய்து ஏழை விவசாயிகளுக்கு நிலம் வாங்கிக் கொடுக்க முடியுமோ அதை வாங்கிக் கொடுத்திருக்கிறது இந்த சர்க்கார். எந்தத் திட்டத்தை எடுத்தாலும், எந்தக் காரியங்களை எடுத்தாலும் பிற்போக்குத் தன்மை நிச்சயமாகக் கிடையாது. உலகத்தில் சைனா இருக்கிறது. அவர்கள் தான் பெரிய பொதுவுடமை வாதிகள் என்று சொல்கிறார்கள். அவர்கள் கொடியில் சிவப்பு ரொம்ப ரத்தச் சிவப்பாக, டார்க் சிவப்பாக இருக்கும். மற்ற கம்யூனிஸ்டு நாடுகளின் கொடி கொஞ்சம் லைட் கலரில் இருக்கும். அவனும் அமெரிக்காவும் எப்படி ஒன்று சேர்ந்தார்கள்? அப்துல் காதரும் அமாவாசையும் என்று சொல்வார்கள் அல்லவா, அது போல் இப்போது சினாவும் அமெரிக்காவும் ஒன்று சேர்ந்திருக்கிறார்கள். அரசியலில் யாரும் ஏன் என்று கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. இந்த நிலைமை தமிழ் நாட்டில் இருக்கிறது. சிம்ஸன் பிரச்சனையில் இருக்கிறது. சென்ற பொதுத் தேர்தலிலும் அப்படித்தான் இருந்தது.

மிஸ்டர் சேர்மன் : அமாவாசைக்கு லீவு விடும்போது, அப்துல் காதருக்கும் லீவு தானே. (சிரிப்பு)

திரு. பி. நாராயணசாமி : அப்படி அவர்கள் நடந்துகொள்ளும் போது, தங்களை மக்களிடம் அடையாளம் காண்பித்துக்கொள்கிறார்களே தவிர, வேறு ஒன்றுமில்லை. உள்ளபடியே சொல்கிறேன். நம் சர்க்கார் செய்துள்ள நல்ல காரியங்களுக்கு உதாரணமாக வலிவலத்தைப் போல் பலவற்றை என்னை எடுத்துக்காட்ட

25th January 1972] [திரு. பி. நாராயணசாமி]

முடியும். தஞ்சை மாவட்டத்திலிருக்கிற விவசாயிகளுக்கு இந்த சர்க்கார் பெரிய நன்மைகளைச் செய்திருக்கிறது. நாங்கள் கனவு கூடக் கண்டிராத அளவுக்கு விவசாயிகளுக்குக் கூலி நிர்ணயம் செய்திருக்கிறது. தஞ்சை மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால், அரிசன விவசாயிகளானாலும் சரி, மற்ற நடுத்தர விவசாயிகளானாலும் சரி 100-க்கு 90 பேர்கள் பிறருக்குச் சொந்தமான இடத்தில் தான் குடிசை போட்டுக்கொண்டு குடியிருக்கிறவர்களாவார்கள். வசதி படைத்தவர்கள் கூட கோவிலுக்குச் சொந்தமான அல்லது மிராசதாரருக்குச் சொந்தமான இடங்களில் வீடு கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கோவிலுக்கு டிரஸ்டியாகப் போய் அல்லது எப்படியோ செல்வாக்கு உண்டாக்கிக்கொண்டு இருந்து வருகிறார்கள். அங்கேயிருக்கிற நிலமும் 40 சதவீதம் வரை கோவிலுக்கோ அல்லது மிராசதாரருக்கோ தான் சொந்தமாக இருக்கும். 2,000 வேலி நிலம், ஒரு தாலுகா முழுவதும் ஒரு மிராசதாரருக்குச் சொந்தம். பக்கத்திலுள்ள தாலுகா அவருடைய சம்பந்திக்குச் சொந்தம். இவ்வளவு நிலப்பரப்பு சொந்தமாக உள்ள மிராசதாரர்கள் வேறு எந்த மாவட்டத்திலும் கிடையாது. குடியிருக்கிறவர்களுக்கு அந்த நிலம் சொந்தமென்று ஆக்கியிருக்கிறது நம் சர்க்கார். இப்படியெல்லாம் செய்திருக்கும்போது உற்பத்தியில் ஏதாவது குறைந்திருக்கிறதா என்றால், இல்லை. சிறப்பாகக் கடன்கள்—குறைந்த கால, நீண்ட காலக் கடன்கள்—கொடுக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். கூட்டுறவுத் துறையில் எங்கள் மாவட்டத்தில் எப்படி அதிகமாகக் கொடுத்தோமோ, அதைப் போல் நல்ல முறையில் வசூல் செய்திருக்கிறோம் சிறப்பாக. 1968-69-லே 50 லட்சம் டன்னை இருந்த உற்பத்தியை சென்ற ஆண்டு 70 டன்—ஆக்கி, இப்போது 73 லட்சம் டன்னுக்குக் கொண்டு வந்து, அடுத்து லட்சம் டன்னுக்குப் போகும் அளவில் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோம்.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : இவ்வளவு விளைந்திருக்கிற போதும் விலைவாசி குறையவில்லையே.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : விலை குறைந்துகொண்டு தான் வருகிறது.

திரு. பி. நாராயணசாமி : விலை ஏறுகிறதா இறங்குகிறதா என்று தெரியாது. விலை ஏறினாலும், விவசாயிகள் நமக்குக் கொஞ்சம் அதிகமாகப் பணம் வருகிறது என்று தான் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு கருப்பு மார்க்கெட் மிகவும் குறைவு. எங்கள் பகுதியிலிருந்து வெளியே போனால்தான் விலை கூடுகிறது. தஞ்சை விவசாயிக்கு அதிகம் கிடைக்கிறதில்லை. இரண்டு ரூபாய் விலை ஏறினால், கூட்டுறவுத் துறை, சிவில் சப்ளை இலாகா, ஃபுட் கார்ப்பொரேஷன் வந்து விடும். எங்களுக்கு நிலையான விலைக்குக் குறையாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியதுதான். அதிகமாக உள்ள விலையெல்லாம் வாங்கிறவர்களுக்கும் விற்கிறவர்களுக்கும் இடையே உள்ள நிலைமைதான்.

[திரு. ப. உ. சண்முகம்] [25th January 1972]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவரவர்களே, இந்த சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு நான் ஒரு முக்கியமான செய்தியைச் சொல்லிவிடலாம் என்று நினைக்கிறேன். அரசாங்க விலைக்கே இப்போது நெல் அங்கே கிடைக்கிறது என்றுதான் தஞ்சை மாவட்டத்திலிருந்து வந்துள்ள செய்திகள் கூறுகின்றன. இந்த நேரத்தில் நான் தஞ்சை மாவட்ட விவசாயிகளுக்கு இந்த அரசின் சார்பில் தெரிவித்துக்கொள்வது, அரசாங்கம் அறிவித்திருக்கிற உத்தரவாத விலைக்கு அரசாங்கம் வாங்க எப்போதும் தயாராக இருக்கிறது. எஃப்.சி.ஐ. இதற்கு ஏஜன்டாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களை ஏஜன்டுகளாக நியமித்திருக்கிறோம். தனிப்பட்டவர்களையும் நியமித்திருக்கிறோம். அவர்களுக்கெல்லாம் ஏஜன்டுகளுக்கு உள்ள கமிஷன் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த ஏஜன்டுகள் விவசாயிகளை மோசடி செய்து அரசாங்க விலைக்குக் குறைத்து வாங்கி, அரசாங்க விலைக்கே அரசாங்கத்திற்கு விற்று, மேற்கொண்டு கமிஷனும் பெற்றுவிடக் கூடாது, விவசாயிகள் ஏமாறக்கூடாது என்பதற்காக இந்த சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, விவசாயிகளுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அரசாங்க விலைக்குக் குறைவாக யாருக்கும் கொடுக்கத் தேவையில்லை. அப்படி வாங்குவதற்கு எஃப்.சி.ஐ. யோ அல்லது அரசாங்கத்தால் நியமிக்கப்பட்ட எந்த ஒரு ஏஜன்டோ முயற்சித்தால், அதை அரசின் கவனத்துக்கு உடனடியாகக் கொண்டு வருவார்களானால், நிச்சயமாக அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதை மீண்டும் தெரிவித்துக்கொண்டு உத்தரவாத விலைக்கு எவ்வளவு நெல் கிடைத்தாலும் அரசு வாங்கத் தயாராக இருக்கிறது என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. பி. நாராயணசாமி : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அளித்த அறிவிப்புக்கு மிக்க நன்றி. நாங்கள் அப்படி ஒன்றும் ஏமாந்து போகவில்லை. அரசாங்க விலைக்குக் குறைத்து விற்கிற நிலை அங்கே இல்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : கிராமப்புறங்களில் உள்ள சிறிய விவசாயிகளிடமிருந்து நெல்லை வாங்குகிற இடங்களில் சரிவர வாங்காமல், சில சமயங்களில் அவர்கள் ஏஜன்டுகளாக இருக்கிறவர்களிடம் கொண்டுபோய்ப் போட வேண்டிய நெருக்கடி நிலைமை ஏற்படுகிறது. இந்த மாதிரி நிலைமை வராமல், அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்கெனவே சொல்லியதைப் போல், அரசு பார்த்துக்கொள்ளும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : நேற்று கூட மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்களிடம் பேசும்போது, இதைப் பற்றி விவாதித்தேன். அவர்களும் இந்த நிலைமையை எடுத்துச் சொன்னார்கள். கிராமப்புறங்களில் இப்படிப்பட்ட கஷ்டம் இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ள ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு எடுத்துச்சொல்லப்பட்ட

25th January 1972]

டிருக்கிறது. எந்தவிதக் குறையும் இருக்காது; அப்படி ஏதாவது குறை இருப்பதாகச் செய்தி இருந்தால், உடனுக்குடன் அரசின் கவனத்துக்குக் கொண்டுவரும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் இந்த மாதிரிக் கொள்முதல் செய்ய நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். கிராமப்புறங்களில் எல்லாம் அநேக கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளுக்கே கொள்முதல் செய்யும் அதிகாரத்தைக் கொடுத்து, அவைகளே விவசாயிகளிடம் தானியத்தை வாங்கி அனுப்ப ஏற்பாடு செய்ய முடியாதா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : கிராமங்களிலுள்ள எல்லாக் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களுக்கும் கொள்முதல் செய்யும் அதிகாரம் கொடுக்கவில்லை. எந்தெந்தக் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களை எஜன்டாக நியமித்தால் நல்லது என்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் பரிசீலித்து அவைகளை எஜன்டாக நியமிக்கும்படி சொல்லுகிறார்கள். அந்தப் பட்டியல் கூட தயாராக இருக்கிறது. தஞ்சையைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மன்னை நாராயணசாமி போன்றவர்கள். “ஐயோ, விலை விழுந்துவிட்டது வாங்க ஆள் இல்லை, விவசாயிகளுக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டுவிட்டது” என்று பின்னால் கூச்சல் போடக் கூடாதே என்று எச்சரிக்கையாக இருப்பதற்காகத்தான், இந்த விளக்கங்கள் எல்லாம். நண்பர் திரு. மன்னை நாராயணசாமிக்கு அல்ல, தஞ்சைத் தரணி மக்களுக்காக, தெரிவித்தேன்.

*** திரு. கே. ராஜாராம் :** மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முக்கியமான அறிக்கை ஒன்றை இந்தச் சபை மூலமாக வெளியிட்டதால், மற்றொரு விளக்கத்தையும் நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். கிராமங்களிலே கொள்முதல் செய்யப்படும் நெல்லை ‘கோடவுனுக்குக் கொண்டு போவதற்கான வண்டி வாடகை ஏற்றுக் கூலி, இறக்குக் கூலி இவற்றையெல்லாம் கழித்துக் கொண்டு மீதி விலை தான் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. அப்படிச் செய்யாமல், அரசாங்கம் நிர்ணயித்த விலை முழுவதும் கிராம விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்படுமா என்று அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தெளிவாக மறுபடியும் சொல்கிறேன். அரசு உத்தரவாதம் அளித்திருக்கிற விலை விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்படும். அதற்கு மேல் கமிஷன் எஜெண்டுக்குக் கொடுக்கிறோம். அந்தக் கமிஷனை வைத்துக்கொண்டு டிரான்ஸ் போர்டேஷன் சார்ஜ் செய்து கொள்வார்கள். இதற்கும் அதற்கும் சம்பந்தமில்லை. டிரான்ஸ்போர்ட் சார்ஜை விவசாயிகளிடத்தில் கழித்துக் கொள்ளக் கூடாது. அரசாங்கம் உத்தரவாதம் அளித்திருக்கிற அந்த விலைக்கு அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளும்.

திரு. பி. நாராயணசாமி : தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், விவசாயிகளுக்கு 1967-க்கு முன் அந்தக் கஷ்டம் இருந்தது. 1967-க்கு முன்னால் நாங்கள் மக்கள் முன் வைத்த பிரச்சனை அதுதான். 1967-க்குப் பிறகு எந்த விவசாயியிடமும்

[திரு. பி. நாராயணசாமி] [25th January 1972]

மகசூலில் குறைத்து வாங்க முடியாது. குறுவை நெல் அறுக்கும் போது ஐப்பசி, கார்த்திகை மாதம், அடைமழை காலம். அந்த மாதங்களில் வியாபாரிகள் திறமையைக் காட்டி விலையைக் குறைப்பார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : மன்னை நாராயணசாமிக்கு, அவருடைய தகவலுக்கு ஒன்று சொல்கிறேன். நேற்றைய தினம் சந்திரசேகரபுரம் கூட்டுறவு சங்கத்திலிருந்து அரசாங்க விலைக்கே நெல் வந்து வாங்கியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத் தகவல் தெரியாது. அந்தத் தகவல் வந்திருப்பதால் தெரிவிக்கிறேன்.

திரு. பி. நாராயணசாமி : அரசாங்க விலைக்கு எந்த விவசாயியும் குறைத்துக் கொடுப்பதற்குத் தயாராக இல்லை. அரசாங்க விலை என்பது களத்துமேட்டு விலை என்று நிர்ணயிக்க வில்லை. ஆகையால் நம்முடைய தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், அந்த நிலையில்தான் தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய நேரத்தை அமைச்சர் அவர்கள் அதிகமாக எடுத்துக் கொண்டதால் எனக்கு அதிக நேரம் ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : கொள்முதல் செய்யும் இடத்திற்குக் கொண்டு வந்து மூட்டைகளைக் கொடுக்கிற பொறுப்பு விவசாயிகளுக்கு உண்டு என்று நண்பர் கூறுவதாகத் தெரிகிறது. அந்தப் பொறுப்பு விவசாயிகளுக்கு இல்லை என்று அமைச்சர் சொல்லுகிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : எந்த இடத்தில் ஏஜெண்டு இருக்கிறார்களோ அந்த இடத்திற்குக் கொண்டு வந்து கொடுக்க வேண்டியது விவசாயிகளுடைய பொறுப்பு. ஏஜெண்டுகள் போய் வாங்குவது இப்போதில்லை. அவர்கள் இருக்கும் இடத்திற்கு வந்து கொடுத்தால் அரசாங்க விலைக்கு வாங்க வேண்டும். ஒரு மைல் முதல் மூன்று மைல்களுக்குள்ளாக ஏஜெண்டுகள் இருக்குமளவுக்கு அரசாங்கம் அனுமதித்திருக்கிறது.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : வேறு மாவட்டங்களில் இப்படியிருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஏறக்குறைய 15 லட்சம் ஏக்கர் அறுவடைக்கு வந்திருக்கிறது. ஏப்ரலில் நிறைய அறுவடைக்கு வருமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அப்படி மார்க்கெட்டுக்கு வரும்போது அவற்றை எடுத்துக் கொள்வோம்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : லெவி முறை இருப்பதால், தஞ்சை மாவட்டத்திலிருந்து வெளியில் அதிகமாக நெல் போகாமல் இருக்கிறது. லெவி முறையை எடுத்த பிறகு தஞ்சை மாவட்டத்தின் குறுவை நெல் வெளியில் செல்லும் வாய்ப்பு இருந்தது. அதனால் விலையும் அதிகம் கிடைத்தது. எல்லா இடத்திற்கும் போகிற நிலை இருந்தது. அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வதைப் போல லெவி

25th January 1972] [திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

முறையை எடுத்துவிட்டால், தஞ்சையிலிருந்து தாராளமாக நெல் வெளியே போவதற்கும் அதனால் அதிக விலை இன்னும் தஞ்சையிலிருப்பவர்களுக்குக் கிடைப்பதற்கும் வாய்ப்பு இருக்குமென்று அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: சங்கடமான நிலைமை தஞ்சை மாவட்டத்தில் இருக்கிறது. விற்கிற அரிசி விலை ஏறி விட்டால் அரிசி விலை உயர்ந்துவிட்டதே என்று அரசைக் குறை சொல்கிறார்கள். நெல் விலை குறைந்தாலும், அரசைக் குறை சொல்கிறார்கள். இப்போது போடப்பட்டிருக்கிற லெவி முறையை அரசாங்கம் ரத்து செய்வதாக இல்லை. லெவி முறை இருப்பதால் தான் விலை குறைவாக இருக்கிறது. குறுவையில் நன்றாகச் சம்பாதித்திருக்கிறார்கள். இப்போது லெவியை ரத்து செய்து விட்டால், அரசாங்கம் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிற சென்னை. கோவைப் பகுதிகளில் தேவையான நெல் கையிருப்புக்குக் கிடைக்காமல் போய்விடக்கூடும். அதற்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்றுதான் 25% லெவி போட்டிருக்கிறோம். அதற்கு மேல் நெல் வந்தாலும், அரசாங்கம் ஸ்டாக் வைக்கத் தயாராக இருக்கிறது. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் நெல்லை அதிகமாக வாங்கி, அரசாங்கத்தில் கையிருப்பு வைக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்காக லெவி முறையை வைத்திருக்கிறோம். இப்போது அதை ரத்து செய்வதாக இல்லை.

திரு. பி. நாராயணசாமி: தஞ்சை மாவட்ட விவசாயிகளுக்குத் தனிச் சலுகைகள் வேண்டுமென்று நான் கேட்கவில்லை. எப்போதும் தஞ்சை மாவட்ட விவசாயிகளுக்கு அதிகமான வருமானம் கிடைப்பதில்லை. ஒருசில பெரும் நிலச்சுவான்தார்கள் தான் அதிக விலைக்கு விற்பது வழக்கம். சாதாரண விவசாயிகள், கடன் வாங்கி விவசாயம் செய்கிறவர்கள் களத்து மேட்டிலேயே நெல்லை விற்கிறார்கள். வியாபாரிகள் அவர்களிடம் போய், குறைந்த விலைக்கு வாங்கி, ஸ்டாக் வைத்துக்கொண்டு, விலை ஏறிய பிறகு விற்பார்கள். சிறிய கிராமங்களைப் பார்த்தால், அங்கே எங்கு பார்த்தாலும் நெல்லை வைத்து சேறு கட்டி வைத்திருப்பார்கள். ரோடுகள், வீடுகள் கூட அதிகமாகப் பார்க்க முடியாது. ஆனால் இந்தச் சேறு கட்டி வைத்திருப்பதைப் பார்க்கலாம். ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்து நெல்லைச் சேமித்து அப்படிச் சேறு கட்டி வைப்பார்கள். அவர்களிலே சிலர் வியாபாரிகள். சாதாரண விவசாயியிடம் விலையைக் குறைத்து வாங்கி, சீசன் முடிந்தவுடன் அதிகமான விலைக்கு விற்று சம்பாதித்து, பரம்பரையாகப் பழக்கப்பட்டவர்கள். 1967-க்குப் பிறகு சர்க்கார் முழு கவனத்துடன் இதில் அக்கறை காட்டுவதால் விவசாயிகள் நலமடைகிறார்கள். சிறிது விலை குறைந்தாலும், நாங்கள் அமைச்சர்களைப் பார்க்க ஓடி வருகிறோம். விலை குறைந்து விட்டதே என்று குரல் கொடுக்கிறோம். எஃப்.சி.ஐ. மூலமாகவும் கூட்டுறவுச் சங்கம் மூலமாகவும் சிவில் சப்ளை மூலமாகவும் வாங்கப்படுவதால், இது வரையில் சர்க்கார் அனுமதித்த விலைக்குக்

[திரு. பி. நாராயணசாமி] [25th January 1972]

குறைந்து விற்கக் கூடிய நிலைமை அங்கே ஏற்படவில்லை. ஆகவே சர்க்கார் விலையை மேலும் கூட்டிக் கொடுக்கும் அளவில் சிறு நஷ்டம் ஏற்பட்டாலும், சகாயத் தொகையாக மற்றத் தொழில் களுக்குக் கொடுப்பதைப் போல போனசாகக் கொடுத்தால், நன்றாக இருக்கும். ஆனால் இப்போது அதைக் கேட்பதற்கு நியாய மில்லை. அவர்களே கேட்காமல் கொடுப்பார்கள். அவர்களிடம் அந்தப் பெருந்தன்மை இருப்பதால் செய்வார்கள். இந்த வாரம் முழுவதும் சல்பேட் கிடைக்கவில்லை. எந்த தொழிற்சங்க வாதியும் அதுபற்றி வாய்திறக்கவில்லை. மத்திய சர்க்கார் ஒரு டன்னுக்கு 100 ரூபாய் விலை ஏற்றிவிட்டார்கள். மூட்டைக்கு ரூ. 10 அம்மோனியம் சல்பேட் விலை ஏறிவிட்டது. ஆனால் அங்குள்ள விவசாயிகள் இந்த சர்க்காரைத்தான் திட்டிகிறார்கள்.

* மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: இடையில் யுத்த காலத்தில் செய்யப்பட்ட ஒப்பந்தப்படி நமக்கு ஏறத் தாழ் 20 ஆயிரம் டன் வந்து சேரவில்லை. உடனே பாக்கிரி உர கம்பெனியிலிருந்து நேரடியாகத் தருவித்துக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. முதலாவதாக தஞ்சைக்கும் கோவைக்கும் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. இடையில் இப்போது வந்து விட்டது. மன்னை தெரிவித்தது போல டன்னுக்கு ரூ. 100 அதிகமாகத்தான் இருக்கிறது. மூட்டைக்கு ரூ. 10 அதிகமாகக் கொடுத்து வாங்குவதற்குக் கஷ்டப்படுகிறார்கள். கோவை மாவட்டத்தில் கொண்டுவந்து இருப்பு வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தந்த மாவட்டத்திற்குத் தேவையானால், உடனடியாகக் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது. இப்போது இருப்பில் உரம் இருக்கிறது.

திரு. பி. நாராயணசாமி: இப்போது எங்களுக்குத் தேவையில்லை. ஆறு மாதங்களுக்குப் பிறகு தேவையிருக்கும். தண்ணீர் வந்த பிறகு அம்மோனியம் சல்பேட் தெளிக்கப்போகிறோம். மன்னார்குடியில் உர ஆலை வைத்திருக்கிறோம். குறைந்த அளவில் விலை நிர்ணயம் செய்து கலந்து விற்பதற்கான ஏற்பாடு செய்து விட்டோம். தனிப்பட்ட வியாபாரிகளோடு போட்டி போட முடியவில்லை. மத்திய சர்க்கார் எந்த எண்ணத்தில் விலையை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. அமோனியம் சல்பேட்டை விட யூரியா மட்டமில்லை. ஆனால் அமோனியம் நல்லது என்ற எண்ணம் மக்களிடத்தில் இருக்கிறது. அதை நம்முடைய சர்க்கார் மாற்ற வேண்டும். டிராக்டருக்கு ரேட்டு ரூ. 30-லிருந்து ரூ. 60 பண்ணியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. டிரில்லுக்கு ரூ. 10 லிருந்து ரூ. 40 செய்திருக்கிறார்கள். மணிக்கு ரூ. 35 என்பது இப்போது மணிக்கு ரூ. 60 ஆக்கியிருக்கிறார்கள். இது மத்திய சர்க்கார் நிர்ணயித்ததா அல்லது மாநில சர்க்கார் ஏற்பாடா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

25th January 1972]

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : டீசல் மற்றவை விலை உயர்ந்துவிட்டதால், அதுவும் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் என்ற முறையில் இதைக் கொஞ்சம் குறைக்க வேண்டுமென்று அவர்களிடம் கேட்டிருக்கிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மன்னை நாராயணசாமி அவர்கள் விலை ஏறியதற்குக் காரணம் மத்திய சர்க்காரா, மாநில சர்க்காரா என்று கேட்டுவிட்டு, மாநில சர்க்கார்தான் என்றதும் என்ன சொல்வதென்று அவருக்குத் தெரியவில்லை. இருந்தாலும் இது விவசாயிகளுக்கு ஒரு பெரிய பிரச்சனையாக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. பி. நாராயணசாமி : நானாவது அதைக் கேட்டேன். நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் அதையே மறந்து விட்டார்கள். யார் செய்தாலும் நல்லது என்றால், நல்லது என்று பாராட்டுகிறோம். தவறு இருந்தால், அதைக் கேட்கிறோம். கிராமங்களில் எல்லாம் மின்சாரத்தை வழங்கியிருந்தாலும் கூட, திரு. நாயுடு அவர்கள் எங்கோ உள்ள ஒரு கிணற்றைத் தேடிப் பிடித்து அங்கே பம்புக்கு மின்சாரம் கொடுக்கப்படவில்லை என்றார்கள். 1966-67-ஆம் ஆண்டில் 25 ஆயிரம் கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்பட்டிருந்தது. இப்போது அது 48 ஆயிரம் கிராமங்களாக உயர்த்தப்பட்டிருப்பது பெருமைக்குரியதாகும். இவ்வளவு செய்தும்கூட ஏதோ ஒரு கிராமத்திலுள்ள ஒரு கிணற்றுக்கு மின்விசை இணைப்பு கொடுக்கப்படவில்லை என்ற குறை சொல்லப்பட்டது. செய்தவைகளைப் பாராட்டிவிட்டு குறையைச் சொல்லியிருந்தாலும், பரவாயில்லை. பாராட்டுகள் எங்கெங்கே உரியனவோ அங்கெல்லாம் நிச்சயம் பாராட்டுகளைச் சொல்லுவோம். குறைகள் இருந்தாலும் அவற்றை எடுத்துக் காட்டத் தயங்குவதில்லை. ஆள்வது யார் என்பது பிரச்சினை இல்லை. செய்பவைகளைத்தான் நாம் நோக்குகிறோம். எனவே அரசைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன், இப்படி உயர்த்தப்பட்டுள்ள டிராக்டர் வாடகையைக் குறைக்க வேண்டும் என்று.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : குறைப்பது அல்லது உயர்த்துவது என்பது அரசாங்கத்திடம் இல்லை. இவற்றை நிர்ணயம் செய்வதற்கு என்று ஒரு கார்ப்பொரேஷன் இருக்கின்றது. எனவே கார்ப்பொரேஷனைக் கேட்டுக்கொள்ள வேண்டும் என்றுதான் நான் அமைச்சர் அவர்களிடம் கூறினேன்.

திரு. பி. நாராயணசாமி : எப்படியோ, இது குறைக்கப்பட வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய வேண்டுகோள். விவசாயத் துறையில் மிக அதிகமான அளவிற்கு, தஞ்சை மாவட்டத்தில் நாங்கள் பாடுபட்டுக்கொண்டிருக்கின்றோம். ஆனால் இப்போது பெய்த மழை காரணமாக மாவட்டத்திலுள்ள சாலைவசதிகள் அனைத்தும் சீர்குலைந்து போய்விட்டன. அவைகள் எல்லாம் முறையாகச் செப்பனிடப்பட வேண்டும். இப்போதுள்ள நிலை

[திரு. பி. நாராயணசாமி] [25th January 1972]

என்னவென்றால், திருச்சி மாவட்டத்தில் ரோடு வேலையில் ஒரு ரூபாய்க்கு வேலை செய்தால், அதே வேலையைத் தஞ்சை மாவட்டத்தில் செய்வதற்கு பத்து ரூபாய் ஆகும். எனவே பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன், சாலை போடுவதிலோ பராமரிப்பதிலோ, மாவட்டத்திற்கு இவ்வளவு தொகை என்று ஒதுக்கும் முறையினை விட்டுவிட்டு, மாவட்டத்திற்கு இவ்வளவு மைல் நீளம் சாலைகள் என்று எடுத்துக்கொண்டால், தஞ்சை மாவட்டம் உண்மையிலேயே பயன்பெறும். மாவட்டத்திற்கு இவ்வளவு ரூபாய் என்று ஒதுக்கினால், அது தஞ்சை மாவட்டத்திற்குப் பயன்படாது. திருச்சி மாவட்டத்தில் ஒரு மைலுக்கு பத்தாயிரம் ரூபாய் என்றால், தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு ஒரு மைலுக்கு 40 ஆயிரம் ரூபாய் என்ற அளவில் செலவாகும். திருச்சியிலிருந்து 20 ரூபாய் ஜல்லியைக் கொண்டுவருவதற்கு 80 ரூபாய், 100 ரூபாய் என்று வாடகை கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. எனவே தஞ்சை மாவட்டத்திற்குச் சாலை போடுவதற்கு என்று ரூ. 10 லட்சம், திருச்சி மாவட்டத்திற்கு ரூ. 10 லட்சம், மதுரை மாவட்டத்திற்கு ரூ. 10 லட்சம் என்ற கணக்கில் நிதி ஒதுக்கினால், பிரயோஜனமில்லை. பதிலாக தஞ்சை மாவட்டத்தில் 10 மைல், திருச்சி மாவட்டத்தில் 10 மைல் என்று ஒதுக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்திச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தஞ்சை மாவட்டத்தில் விவசாயத்திற்கு என்று கோடிக்கணக்கில் செலவழித்திருக்கின்றார்களே?

திரு. பி. நாராயணசாமி : அதனால்தான் நாடே வாழ்கிறது. முன்பெல்லாம் மதிப்பிற்குரிய இராஜாஜி அவர்கள் கூறுவார்கள், 'பப்ளிக் வேஸ்டு டிபார்ட்மெண்டு' என்று. அந்த மாதிரி அத்துறையின்கீழ் மற்ற மாவட்டங்களில் செலவழித்தால், உல்லாசத்துக்குத் தான் பயன்படும். ஆனால் தஞ்சையில் செலவழிப்பதெல்லாம் தங்கமாகத் திரும்பிவருகிறது. தஞ்சை மாவட்டத்தில் செலவழிப்பது அனைத்தும், இம்மாநில சர்க்கரைப் பலப்படுத்தும். இன்று மத்திய அரசே சொல்லியிருக்கிறது, உணவு உற்பத்தியில் 8.6 சதவிகிதம் அதிகமாகியிருக்கிறது என்று. அதில் 90 சதவிகிதம் தஞ்சை மாவட்டத்திற்குத்தான் இருக்கிறது என்பதையாரும் மறக்காமல் நன்றியுடன் இருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். விளையாட்டிற்காகச் சொல்லவில்லை. இந்த ஆண்டிலிருந்து, சாலைகள் போடுவதிலோ பராமரிப்பிலோ, மைல் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். இது மிகவும் முக்கியமான ஒன்றாகும். அதிலும் இந்த ஆண்டு பெரும் மழை பெய்துவிட்ட காரணத்தினால், மாவட்டத்தில் போக்குவரத்து மிகவும் சீர்குலைந்துவிட்டது. எனவே இதைப் பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகின்றேன்.

25th January 1972] [திரு. பி. நாராயணசாமி]

மேலும் கடந்த இரண்டொரு ஆண்டுகளில் மின்சாரத் துறையிலும் மற்றத் துறையிலும் ஏற்படுத்திய முன்னேற்றங்கள் குறித்து பெருமைப்படுகிறோம், பாராட்டுகிறோம். அடுத்து, மாநிலங்களுக்கு மேலும் அதிகாரங்கள் வேண்டும் என்ற நமது கோரிக்கையில் யார் யார் எந்தெந்த அளவிற்கு அபிப்பிராயப்படுகின்றார்கள் என்பதெல்லாம் எனக்குத் தெரியும். நமது உடன் இருப்பவர்கள் பலர் சர்க்காருடைய திட்டங்களைப்பற்றி தனியாகப் பேசும்போது வானளாவப் புகழ்ந்து பேசுகின்றார்கள். ஆனால் இப்படிப்பட்ட பொது மன்றங்களிலே பாராட்டுவதில்லை. அவர்களுடைய சங்கடங்கள் எனக்குப் புரியும். எனவே கவர்னர் அவர்கள் ஆற்றிய வரையில் முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்த எல்லாப் பிரச்சினைகளும் வெற்றிகரமாக முடிந்திருப்பது பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதை யாரும் மறுக்க முடியாது. இருந்தாலும் எதிர்க் கட்சியினர் என்ற முறையில் குறைகள் சொல்லித்தான் தீர வேண்டும் என்ற முறையில் குறைகளைச் சொல்லுகின்றார்கள். ஆனால் அநேகமாக குறை காண வேண்டும் என்பதற்காகவே குறை சொல்லுவது என்று இருந்தால், எதிர்காலத்தில் எல்லாமே சிம்சன் பிரச்சினை மாதிரித்தான் தமிழ் நாட்டில் வருமே தவிர, ஒரு பிரச்சனையிலும் சர்க்காரை கொள்கை ரீதியிலும் குறை சொல்லத்தக்க அளவிற்கு இராது என்று மட்டும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பிரச்சினைகளைக் குழப்பி விட வேண்டாம் என்று மட்டும் பிற கட்சித் தலைவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். தமிழகத்தின் தொழிற் துறைக்கு மிகச் சிறப்பான எதிர்காலம் இருக்கிறது. எனவே தொழிலாளர்களுக்கு அல்லது விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு என்று அவர்களுடைய முன்னேற்றத்திற்கு என்று அரசு சில காரியங்களைச் செய்ய முனையும்போது கட்சி மாச்சரியம் கற்பிக்காமல் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கு உதவியாக இருக்க வேண்டும் என்று மட்டும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இது வரையில் இந்த ஆட்சியில் தொழிலமைச்சர் அவர்கள் தொழிலாளர்களுக்குக் குறை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்று யாருமே சொல்ல முடியாது. ஆனால் பத்திரிகை உலகில் ஒரு சில வயிற்றெரிச்சல்காரர்கள் இருப்பதால் அவர்கள் இந்த அரசுக்குக் களங்கம் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு மிகச் சாதாரண பிரச்சினையும் பெரிதுபடுத்துகின்றார்கள். இப்போது அந்தப் பிரச்சனைக்கு நான் அதிகமாகப் போக விரும்பவில்லை. மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் இருக்க வேண்டியது பற்றிக் குறிப்பிட்டேன். இதை எல்லோருமே ஓரளவிற்கு ஒப்புக்கொள்ளத்தான் செய்கின்றார்கள். இப்போது ஒரு சிறிய விஷயத்தை எடுத்துக்கொண்டால், டிராக்டர் வாடகையைக் குறைக்க வேண்டுமானால், அரசுக்கு அதிகாரம் இல்லை. அம்மோனியம் சல்பேட் டன் ஒன்றுக்கு ரூ. 100 கூடியிருக்கிறது. இந்த விலையைக் குறைக்க வேண்டுமானால், அரசுக்கு அதிகாரம் இல்லை. எனவேதான் கூடுதலான அதிகாரம் வேண்டுமென்று எடுத்துச் சொல்லுகிறோம். கோடிட்டுத் தனியாகப் பிரித்துக் கொண்டு போய்விட வேண்டும் என்று யாரும் கோரவில்லை. இதைக் கேட்டால், ஒரு சிலர் கலைஞர் அவர்களை முஜிப் ரெஹ்மானுக்கு

[திரு. பி. நாராயணசாமி] [25th January 1972]

ஒப்பிட்டுப் பேசுகின்றார்கள். அதில்கூட தவறில்லை. ஆண்டவனை நேசிப்பவர்கள் அவனுக்கு அர்ச்சனை செய்யும்போது லட்சார்ச்சனை என்று செய்கின்றார்கள். அன்பினால் செய்கின்றார்கள். ஆனால் செய்யப்படும் அர்ச்சனையில் யாருக்காவது ஒரு பெயருக்கு அர்த்தம் தெரியுமா என்றால், தெரியாது. ஆனாலும் அன்பினால் அப்படிப் பெயரிட்டு அழைக்கின்றார்கள். அந்த மாதிரி நமது தமிழகத்திற்கு கலைஞர் அவர்கள் நல்ல பல கொள்கைகளை உருவாக்கிச் செயலாற்றி வருகின்றார்கள் என்பதற்காக ஒரு சிலர் அப்படியும் சொல்லலாம். கொள்கைக்காகத்தான் அவரைத் தலைவராக ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்றார்களே தவிர, தனிப்பட்ட தலைவர் தமிழ்நாட்டில் இல்லை. இப்படிப்பட்ட கொள்கைக்காக அவர் செய்த தியாகங்களை மதித்து அவரைப் புகழ்கின்றோம், பாராட்டுகின்றோம். இது படிக்காத ஒரு சிலர், அகில உலகக் கட்சி, அகில இந்தியக் கட்சி என்று சொல்லிக்கொண்டு பலாத்காரத்தின் வழி செல்லும் அவர்களுடன் சேர்ந்துகொண்டு எப்படியாவது இந்த அரசுக்குக் குந்தகம் விளைவிக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் செயலாற்றுவதுதான் வேதனை தரத்தக்கதாக இருக்கின்றது. இந்தத் தீவிரவாதிகளுக்கு தமிழ் நாட்டினை எதிர் நோக்கியிருக்கும் பிரச்சனைகளில் அக்கரை கிடையாது. அவர்கள் எதையும் அகில இந்திய ரீதியில்தான் அணுகுவோம் என்று சொல்லிக் கொள்ளுவார்கள். இப்போது விடுதலை பெற்ற பங்களா தேஷில் அதன் விடுதலைக்காக அனைவரும் தங்கள் கட்சி வித்தியாசங்களை மறந்து பாடுபட்டார்கள். ஆனால் இங்கே அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்று நாம் கோரும் கோரிக்கைக்கு ஆதரவளிக்கத் தயங்குகின்றார்கள். நாட்டைப் பிரித்தாக வேண்டும், துண்டு போட வேண்டும் என்று யாருக்கும் எண்ணமில்லை. இப்படிப்பட்ட பிரச்சனைகள் எழுமானால், தாய் நாட்டின், இந்திய நாட்டின் ஒற்றுமையைக் காப்பதில் யாருக்கும் குறைந்தவர்கள் இல்லை நாங்கள். எனவே அரசுக்கு மேலும் சில உரிமைகளை வாங்கிக் கொடுக்கும் பிரச்சனையில் அனைவரும் ஒன்றுபட்டு நிற்க வேண்டும் என்று இந்த வேண்டுகோளை விடுக்கின்றேன். நாம் பிரிந்து போய்விட வேண்டும். பிரிந்து போய் நமது மாநிலத்திற்கு எல்லைக்கோடு வகுக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் நம்மில் யாருக்குமே இல்லை. நாம் மத்திய அரசிடமிருந்து அதிகமான உரிமைகளைப் பெற வேண்டும் என்பதுதான் நாம் வேண்டுவது. இன்றைக்கு நம்மைப் பிரிவினை வாதிகள் என்று சொல்பவர்களே, அண்மையில் நமது நாடு பாகிஸ்தானோடு சண்டையில் ஈடுபட்டிருந்தபோது நமது பிரதமர் இந்திரா காந்தி பாகிஸ்தான் கூறி பத்திரிகையில் எழுதியதையும் நாம் படித்திருக்கின்றோம். அப்படிச் சொல்லிவிட்டு இங்கே வந்து இந்தியாவினுடைய ஒற்றுமையைப்பற்றிப் பேசுகின்றார்கள். அகில உலகத்தில் ரஷ்யாவைத் தவிர வேறு யாரும் நமக்கு ஆதரவு கொடுக்காத நேரத்தில் இங்கு நமது மக்கள் தங்கள் கடமையைச் செய்திருக்கிறார்கள். அந்த நேரத்தில் இந்தியப் பிரதமர் இந்திரா காந்தி பாகிஸ்தான் விஷயத்தில் குறை சொல்லிவிட்டார், அது தவறு என்று ஒரு

25th January 1972] [திரு. பி. நாராயணசாமி]

தலைவர் பத்திரிகையில் எழுதிவிட்டார். அந்தக் கட்சிக்காரர்கள் இப்பொழுது தேச ஒற்றுமையைப்பற்றிப் பேசுகிறார்கள். பிரிவினையைப் பற்றி முதலமைச்சர் பேசலாமா என்று பேசுகிறார்கள். நாட்டு உணர்ச்சியிலும், நாட்டு ஒற்றுமை உணர்ச்சியிலும் நமது அமைச்சர்கள் யாருக்கும் பின் வாங்கியவர்கள் அல்ல.

வேளாண்மைத் துறை நல்ல முறையில் வளர்ச்சி பெறுவதற்கு உரம் முதலியவற்றைக் குறைந்த விலைக்குத் தருவதோடு, விவசாயக் கருவிகளையும் பெற்றுத் தந்தால் நல்லதொரு நிலைமை உருவாகும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு கவர்னர் அவர்களது உரை மிகச் சிறந்ததாகும், அதை முழுவதுமாக ஆதரித்து முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. எம். ராஜா அய்யர் : மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் உரையில் மீது சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தப் பேருரையில் எல்லோருக்கும் நம்பிக்கை தரக் கூடிய பல கருத்துக்கள் இருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் நாம் வரவேற்க வேண்டும். குறிப்பாக வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தின் கடுமையை நமது அரசு நல்ல முறையில் உணர்ந்திருக்கிறது, அதைப் போக்குவதற்கு நல்ல நல்ல திட்டங்களை வகுத்துப் பணி செய்து வருவதையெல்லாம் பார்க்கிறோம். இது பெரியதொரு கஷ்டமான பிரச்சினை. இதை எல்லோரும் சேர்ந்து கடுமையை மேலும் குறைப்பதற்கு வழி காண வேண்டும். இத் தருணத்தில் நம்முடைய கல்விக் கொள்கையால் இந்த வேலையில்லாத திண்டாட்டம் மேலும் தீவிரமாகிவிடுமோ என்று. நான் அஞ்சுகிறேன். அதை மட்டும் இப்பொழுது எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். பத்திரிகைக் குறிப்புகளிலிருந்து ஆரம்பப் பள்ளி, நடுத்தரப் பள்ளி, உயர்நிலைப் பள்ளி ஆகிய மூன்றையும் சேர்த்து கல்வியை 11 ஆண்டுகளிலிருந்து 10 ஆண்டுகளாகக் குறைத்துவிடுவது என்று அரசாங்கம் முடிவெடுத்து விட்டதாகத் தெரிகிறது. அப்படி முடிவெடுக்கப்பட்டிருக்குமானால் அது பெரிதும் வருந்தத்தக்கது என்று கூற விரும்புகிறேன். இதனால் பயிற்சிபெற்ற ஆசிரியர்களிடையே வேலையில்லாத திண்டாட்டம் தீவிரமடையும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்பொழுதே பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள் பலருக்கு வேலையில்லாத நிலைமை இருக்கிறது. நாமே 'அப்ரெண்டிஸ் டிச்சர்ஸ் ஸ்கீம்' என்று பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களுக்கு வேலை கொடுக்கிறோம். அப்படியிருந்தும் ஆயிரக் கணக்கான பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள் வேலையில்லாமல் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பதினொரு ஆண்டுப் படிப்பை பத்து ஆண்டுகளாகச் சுருக்கினால் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களிடையே இன்னும் வேலையில்லாத கொடுமை தீவிரமாகும். கேரளத்தில் இன்னும் சில ஆண்டுகளுக்கு ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளியை மூடி வைப்பதைத் தவிர, வேறு வழியில்லை என்ற முடிவுக்கு வந்துவிட்டார்கள். அங்கே இந்தப் பத்தாண்டுக் கல்வி முறை அமுலில் இருக்கிறது. நமது அரசு கல்வித்

[திரு. எம். ராஜா அய்யர்] [25th January 1972]

துறை அதிகாரிகளைப் பக்கத்து மாநிலத்துக்கு அனுப்பி அங்கே இந்தப் பத்தாண்டு காலப் படிப்புத் திட்டம் எப்படி அமுலாக்கப் படுகிறது, அதன் விளைவுகள் என்னவென்று ஆராய்ந்து வர வேண்டும் என்று கருதுகிறேன். திடீரென்று அவசரப்பட்டு கல்வி இலாகா முடிவிற்கு வந்துவிடக் கூடாது. எங்கு பார்த்தாலும் கூக்குரல் ஏற்பட்டிருக்கிறது. பதினென்றிலிருந்து பத்து ஆண்டு களாகக் குறைப்பதென்று முடிவாகிவிட்டதென்று பத்திரிகைக் குறிப்புகள் கூறுகின்றன. அப்படி முடிவு எடுத்திருக்கக் கூடாது என்று பெரிதும் நான் விரும்புகிறேன். அந்த முடிவை எடுக்கும் முன்னால் ஆலோசனைக் குழுக்கள் அமைத்து தீவிரமாக ஆலோசிக்க வேண்டுமென்று கருதுகிறேன். இது புதியதல்ல. 1960-ஆம் ஆண்டு 10 ஆண்டுகள் என்ற திட்டம் 2 ஆண்டுகளுக்கு அமுலில் இருந்தது. 1963-ம் ஆண்டில் அது கைவிடப்பட்டது. அது தோல்வியடையும் என்பதை, 2 ஆண்டுக்கால அனுபவமே எடுத்துக் காட்டியது. 1963ல் புது 8வது வகுப்பு, 9வது வகுப்பு என்று சொல்லப்பட்டது. அந்த ஆண்டு புது 8வது வகுப்பிலிருந்து தேர்ச்சி பெற்றவர்களுக்கும் 10வது வகுப்புக்குச் சென்றார்கள். 8வது வகுப்பில் தேர்ச்சி பெற்றவர்கள் 9வது வகுப்புக்கு அனுப்பப்பட்டு அவர்கள் 9வது வகுப்புக்குச் செல்கிறோம் என்ற மனத் திருப்தி அடைந்தார்கள். அதே வகுப்பு தான் புதிய 9வது என்ற நிலைமை ஏற்பட்டது. ஆரம்பப் பள்ளியிலா, நடுத்தரப் பள்ளியிலா அல்லது உயர்நிலைப் பள்ளியிலா, எங்கு எப்படிக் குறைப்பது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். சுலபமாக ஒரு கணக்கு சொல்லப்படுகிறது. மாதத்திற்கு 22 நாட்கள் வீதம் 10 ஆண்டுகளில் 2,200 வேலை நாட்கள் பள்ளி நடத்தினால் இப்பொழுது ஆண்டுக்கு 220 வீதம் 11 ஆண்டுகளில் கிடைக்கும் 2,200 நாட்களுக்கு சமம் என்று போட்டால், கணக்கு வந்துவிடும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இது ஒரு கணித மாயம். Mathematical fallacy அது தப்பான கணக்கு. அப்படிப் பார்த்துக்கொண்டே போனால், ஆண்டு ஒன்றுக்கு 250 நாட்கள் வீதம் 9 ஆண்டுகள் கூடப்போதும் என்று போட்டு மேலும் குறைத்துவிடலாம். இது மாணவர்களின் கிரகிப்பு வேகத்தையும் தன்மையையும் கணக்கிலெடுத்துக் கொள்வதில்லை. ஒரு ஆண்டில் 365 நாட்களில் படிக்காத நேரத்தில் மாணவர்கள் நன்றாகப் படிப்பதற்கு வேண்டிய பற்பல விளையாட்டுகளில் ஈடுபடுத்தி வருகிறோம். 11 ஆண்டுக் காலப் பள்ளிப் படிப்பைக் குறைத்தால், இது நடக்காத ஒன்றாகிவிடும். 1930லும் 1940லும் பள்ளிகளில் படித்த மாணவர்கள் 11 ஆண்டுக் காலம் படித்து கல்லூரிக்குச் சென்றார்கள். அப்படி வந்த மாணவர்கள் நல்ல வசதி பெற்ற சூழ்நிலையிலிருந்து வந்தவர்கள். இப்பொழுது சமூகத்திலே ஒரு பெரும் புரட்சி ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். எந்த விதமான வசதியுமில்லாத சூழ்நிலையில் படிக்க வேண்டியவர்கள் இருக்கிறார்கள். படித்த பெற்றோர்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ளும் வசதி படைத்த மாணவர்கள் இல்லை. எவ்வளவோ குறைபாடுகள் இருக்கும் குடும்பங்களிலிருந்து லட்சோபலட்சம் மாணவர்கள் பள்ளிகளுக்கு வருகிறார்கள். என்னுடைய பள்ளியிலேயே அரிஜன மாணவர்களும் பின் தங்கிய வகுப்பினர் என்று சொல்லப்படும்

25th January 1972] [திரு. எம். ராஜா அய்யர்]

இன மாணவர்களும் பலர் இருக்கிறார்கள். இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் அவர்களின் எண்ணிக்கையைக் கணிசமாகப் பார்க்கலாம். 11 ஆண்டுக் காலம் படித்த படிப்பை ஒரு ஆண்டு குறைப்பது என்பது இந்த வசதியற்ற சூழ்நிலையில் உள்ள குடும்பங்களிலிருந்து வரும் மாணவர்களுக்கும் அந்தச் சமூகத்திற்கும் நல்லதல்ல என்று கூறிக்கொள்கிறேன். ஆகையினால் பள்ளிப் படிப்பு காலத்தைக் குறைக்கும் திட்டத்தைக் கைவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உண்மையிலேயே பிற நாடுகளிலெல்லாம் இது கைவிடப் பட்டிருக்கிறது. இம்மாதிரி அடிக்கடி மாறுதல் செய்வது கூடாது என்று நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒரு ரஷ்ய நிபுணர் எங்களுடன் பேசிக்கொண்டிருந்தார். கடைசியில் கேள்விகள் கேட்கச் சொன்னார். கல்லியில் எப்படி மாறுதல் செய்கின்றீர்கள் எத்தனை ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு மாறுதல் ஏற்படுகிறது என்று கேட்டதற்கு அவர் உடனே பதில் சொன்னார், “நாங்கள் 50 ஆண்டு காலம் அதைப் பற்றி ஆராய்கிறோம். அதன் பிறகு ஒரு முடிவெடுக்கிறோம். 5 அல்லது 6 தலைமுறைக்கு அதை மாற்றாமல் இருக்க வேண்டுமென்று நினைக்கிறோம்” என்று கூறினர். விலைவாசி என்பதைப் பற்றியெல்லாம் அவரிடம் கேட்கப்பட்டது. விலைவாசியெல்லாம் பொருளின் சப்ளை, டிமாண்ட் இவைகளைப் பொருத்து மாறுமல்லவா என்று கேட்கப்பட்டது. “சப்ளை குறைந்தால் விலை அதிகமாகும். டிமாண்ட் குறைந்தால், விலைவாசி குறைந்து போகிறது. இது உலக நியதியா?” என்று கேட்கப்பட்டது. அவர் “நீங்கள் போஸ்டாபீசுக்குச் செல்கிறீர்கள். அங்கு 100 பேர் வந்திருக்கிறார்கள். காட்டு 10 பைசா விற்கிறது. 1,000 பேர் வந்துவிட்டால், 10 பைசா காட்டு 12 பைசாவுக்கு விற்கப்படுமா?” என்று கேட்டார். தபால் வில்லைகள் காகிதத்தில் அச்சடிக்கப்பட்டு கொடுக்கப்படுகின்றன. அம்மாதிரியாக மற்றப்பொருள்களை உற்பத்தி செய்ய முடியுமா என்று கேட்டதற்கு, “உங்கள் நாட்டில் எப்படிப் போஸ்டல் வில்லைகளை அரசினர் கண்ட்ரோல் பண்ணிக் கொடுக்கிறார்களோ அதே போல் விலை பொருள்களை யெல்லாம் நாங்கள் சேகரித்து இந்த விலைக்குத் தான் கொடுக்க வேண்டுமென்று கொடுக்கிறோம்” என்று சொன்னார். அதில் எந்தவிதமான மாறுதலும் இருக்காது என்று அவருடைய நாட்டு அடிப்படைத் தத்துவங்களை விளக்கிக்கொண்டிருந்தார். அரசாங்கமே செய்கிறது. முழு உற்பத்தியும் அவர்கள் கையில், கொடுப்பதும் அவர்கள் கையில். மின்ஸ் ஆப் புரொடக்ஷன் அண்டு மின்ஸ் ஆப் டிஸ்ட்ரிப்யூஷன் (Means of production and means of distribution) அவர்கள் கையில். இந்தப் பொருளாதாரத் தத்துவத்தைப் பற்றி இன்று பேச முன்வரவில்லை. என்னுடைய நோத்தை கல்வித்தத்துவத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன். அடிக்கடி கல்வித் திட்டத்தில் மாறுதல் செய்வது நல்லதல்ல என்று கூற விரும்புகிறேன். இப்பொழுது 8 ஆண்டுகள் முடிந்தவுடனே அது ஒரு கட்டம், ஒரு ‘டர்மினல் ஸ்டேஜ்’ என்று சொல்கிறோம். ஆரம்பப் பள்ளி 5 ஆண்டுகள், நடுத்தரப் பள்ளி 3 ஆண்டுகள், ஆக 8 ஆண்டுகள் முடிந்தவுடனே ஒரு மாணவன் ஒரு பொது அறிவு

[திரு. எம். ராஜா அய்யர்] [25th January 1972]

பெறுகிறார். அதை வைத்துக் கொண்டு அவன் பிட்டராகவோ, மெகானிக்காகவோ தொழில் பயிற்சிப் பள்ளிகளுக்குச் செல்கின்றான். 11 ஆண்டுகள் கல்வி பெற்ற பிறகு ஆசிரியர் பயிற்சிக்குச் செல்கின்றான். இத்தனை ஆண்டு கல்வி கட்டாயம் தேவை என்று கூறுகிறார்கள். மேல் நாட்டு நிபுணர் மெக்காலே ஏன் அடிப்படைக் கல்வி ஆசிரியருக்கு அவசியம் என்று அழகாகச் சொன்னார். “நான் ஆசிரியர்களாக விரும்புகிறவர்களுக்கு ஆழமான கல்வி தேவை என்று விரும்புகிறேன். என்னுடைய பெட்டியின் சாவியை ஒருவரை நம்பிக் கொடுப்பதற்கு. அவரிடம் என் பெட்டியின் சாவியைக் கொடுப்பதற்குக் கூட நான் அஞ்சவேன். அப்படிப்பட்ட ஒருவருக்கு என்னுடைய குழந்தையின் மனதின் சாவியைக் கொடுக்க முன்வருவேனா? அத்துடன் நாட்டின் வருங்காலம், சிறப்பு, தலைவிதி எல்லாவற்றையும் அவரிடம் நான் கொடுக்க மாட்டேன். அவருக்குப் போதிய பொது அறிவு இருந்தாலொழிய அவரை நம்பி நாட்டின் மக்களை ஒப்பிக்க முடியாது” என்று மேல் நாட்டு நிபுணர் ஆணித்தரமாக எடுத்துக் கூறினார். ஆகையினால் எத்தனை ஆண்டுகள் பொதுக் கல்வி வேண்டுமென்ற அடிப்படையை மாற்றவேண்டிய அவசியம் இன்றைக்கு இருப்பதாக எனக்குத் தோன்றவில்லை. இதற்கு மற்றொரு காரணம் கூறப்படுகிறது. 11 ஆண்டுகளும் அதன் பிறகு 1 ஆண்டும் ஆக 12 ஆண்டும் இலவசக் கல்வி என்று சொல்லிவிட்டோம். இன்னும் ஒரு ஆண்டு கூடுமானால் அது அரசுக்கு ஒரு பெரிய பொறுப்பாகும். நிதி வசதி இடம் கொடுக்காது என்று கூறுகிறார்கள். வேண்டுமானால் புகுமுக வகுப்பில் இலவசக் கல்வி தேவைதான் என்று மறுபடி ஆராயலாம். பள்ளிக் கல்வி இலவசமாகக் கொடுக்க வேண்டியது அவசியம்தான். கல்லூரியில் ஏழைகளுக்கெல்லாம் இலவசக் கல்வி இருக்கிறது. பிற்பட்ட வகுப்புகளிலிருந்து வருகிறவர்களுக்கு இலவசக் கல்வி இருக்கிறது. இதைத் தவிர அவர்களுக்கு உபகாரச் சம்பளங்கள் கோடிக்கணக்கில் கொடுக்கிறோம். 4 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் 1 கோடிக்குக் குறைவாக பிற்பட்ட வகுப்பிற்கு உதவியாகக் கொடுக்கப்பட்ட இடத்தில் இன்று 3 கோடிக்கு மேல் கொடுக்கிறோம் என்று நாம் கூறுகிறோம். இந்த சமுதாய நியாயத்தை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஒப்புக்கொள்ள வேண்டிய உண்மை. இத்தகைய உபகாரச் சம்பளங்களை அள்ளிக் கொடுக்கும் இந்த நாளில் நாம் புகுமுக வகுப்பில் எல்லோருக்கும் பணம் படைத்தவர்களுக்கும் இலவசக் கல்வி கொடுப்பது தேவைதான் என்பதை வேண்டுமானால் மறு பரிசீலனை செய்யலாம். அதற்காக நாம் இந்தப் பள்ளியின் கல்வி ஆண்டுகளை 11லிருந்து 10 ஆகக் குறைப்பது அபாயகரமானது என்று கூற விரும்புகிறேன். அப்படியே குறைக்க வேண்டுமென்ற முடிவிற்கு அரசு வந்து விடுமானால், இந்த 11 ஆண்டுக் கல்வி நம் சிறுவர்களுக்குக் கிடைக்குமாறு செய்ய வேண்டும். 10 ஆண்டுகள் பள்ளியில் படிக்க வேண்டும். ஒரு ஆண்டு பிரி பிரைமரி கிளாஸ் என்று வைத்துக் கொண்டு மறுபடி பேரை வேண்டுமானால் மாற்றலாம். 10 ஆண்டுக் கல்வி, அதற்கு முன்பு, 1வது வகுப்புக்கு

25th January 1972] [திரு. எம். ராஜா அய்யர்]

முன்பு, ஆரம்ப வகுப்பு இருக்கிறதல்லவா, முன்பெல்லாம் 1வது வகுப்பிற்கு முன்பு பாலர் வகுப்பு என்று ஒரு வகுப்பு உண்டு. அதை அப்போது அரை கிளாஸ் என்று சொல்வோம். அந்த மாதிரியாக பிராக்ஷனல் ஸ்டாண்டர்டு, பிரி பிரைமரி என்று வைப்போம். ஆனால் அதையும் ஒரு முன் யோசனையுடன் செய்ய வேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன். இப்போது முதல் வகுப்பில் சேருவதற்கு 5 ஆண்டு கட்டாயமாக முடித்திருக்க வேண்டுமென்று கூறுகிறோம். அப்போது தான் 16 ஆண்டுகள் முடிவு பெற்று கல்லூரிக் கல்வியைப் பெறுவதற்கு வேண்டிய மனப் பக்குவத்துடன் கல்லூரிக் கல்வியில் துழைய முடியும். 5 பிளஸ், 5 வயது பூர்த்தி யாக இருந்தாலொழிய, ஒன்றாவது வகுப்பிற்குள் துழைய முடியாது என்று இன்று விதி இருக்கிறது. ஆனால் இந்த விதியாராலும் அனுஷ்டிக்கப்படுவதில்லை. 4 ஆண்டுகள் ஆனவுடனே 5 ஆண்டுகள் ஆகவிட்டன என் குழந்தைக்கு என்று சொல்லி, 6 வயது என்று கூறி, பள்ளியில் சேர்த்து விடுகிறார்களே. பள்ளியில் சேர்க்கும்போது பிறந்த சான்று ஏதும் கொடுக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. குழந்தையை வீட்டில் வைத்துக்கொண்டிருப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது என்று 4 வயது முடிந்தவுடனே சேர்த்து விடுகிறோம். அந்தக் குழந்தைகளைப் பிறந்த சான்றுடன் 1வது வகுப்பிற்கு முன்பு பிரி பிரைமரி கிளாசில் சேர்க்க வேண்டுமென்று வைத்துக்கொள்ளலாம். அப்போது 5வது வயதில் பிரி பிரைமரி ஸ்டாண்டர்டிலும் பிறகு 1 முதல் 10 வகுப்புகளிலும் படிப்பார்கள். 5 ஆண்டு ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியர்களும் 3 ஆண்டு நடுத்தரப் பள்ளி ஆசிரியர்களும் 3 ஆண்டுகள் உயர் நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்களும் பணியாற்றுவார்கள். இதில் எந்தவிதக் குறைபாடும் இருக்காது என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பட்டதாரி ஆசிரியர்களின் எமாற்றத்தைப்பற்றி எனது நண்பர்கள் எடுத்துக் கூறினார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சந்தோஷம் அவர்களும் திரு. சங்கரலிங்கம் பிள்ளை அவர்களும் மிக அழகாக எடுத்துக் கூறினார்கள். அரசாங்கம் இதிலும் அவசரப்பட்டு ஒரு முடிவிற்கு வந்து விட்டதாக நான் கருதுகிறேன். பட்டதாரி ஆசிரியர்களின் மனக்குறையானது நியாயமானது என்று கூற விரும்புகிறேன். அனுபவமுள்ள ஒரு தலைமை ஆசிரியர் நான். என் பள்ளியில் பார்க்கிறேன். ஒரு டிப்ளமா ஹோல்டர் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. வரை படித்திருக்கிறார். 3 ஆண்டுகள் படித்து டிப்ளமா பெற்றிருக்கிறார். அதற்கு மேல் 6 வாரங்கள் ஆசிரியராக இருப்பதற்கு ஏதோ ஒரு 'ஓரியண்டேஷன் கோர்ஸ்' தான் பெறுகிறார். அவர்களுக்கு அடிப்படைக் கல்வி எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தான். 3 ஆண்டுகள் எல்.எம்.இ., எம்.இ.இ. இப்படி படித்து பெயரளவில் சிறிய ஆசிரியர் பயிற்சி பெற்று அவர்கள் பெறும் சம்பளம் பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்கு இல்லை. உயர்நிலைப்பள்ளி ஆசிரியரின் வேலை பள்ளியின் ஆணி வேர் என்று கூற வேண்டும். அவருடைய வேலைப்பளுவைப்பற்றிக் கூற ஆரம்பித்தால் பல நிமிஷங்கள் எடுத்துக் கூற வேண்டும். அதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கூற விரும்பவில்லை. அவர் இந்த என்ஜினியரிங் இன்ஸ்ட்ரக்டர்

[திரு. எம். ராஜா அய்யர்] [25th January 1972]

பெரும் சம்பளத்தை விட 50 ரூபாய் குறைவாக வாங்குகிறார். என்ஜினியரிங் இன்ஸ்ட்ரக்டருக்கு 10 பிரியட்டுகள் வேலை. அதில் 10 பிள்ளைகள் இருப்பார்கள். 10 பிரியட்டும் வேலையில்லை, பல பிரியட்கள் பிராக்டிகல் வகுப்புகளாக இருக்கின்றன. அதைப் பார்க்கிறதற்கு ஜூனியர் இன்ஸ்ட்ரக்டர்கள் சீனியர் மெக்கானிக், ஜூனியர் மெக்கானிக் ஆகியோர் இருக்கிறார்கள். வேலைப் பளு மிகக் குறைவாக இருக்கக்கூடிய அவர்களுக்கு 32½—65 வரையிலும் சம்பளம். வேலை முழுவதையும் பார்க்கக்கூடிய ஒரு பட்டதாரி ஆசிரியர் மனம் நொந்து வேலை செய்யக் கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. தனியார் பள்ளியில் இந்த என்ஜினியரிங் இன்ஸ்ட்ரக்டர்கள் எல்லாம் 5, 6 பிரியட்டுகள் போக 30 பிரியட்டுகள் சுமமா இருக்கிறார்களே என்று நீங்கள் சென்று லைப்ரரியைப் பாருங்கள் என்று அவர்களுக்கு வேறு வேலை கொடுக்கிறோம். அவர்கள் தனியார் பள்ளியில் செய்து தீர வேண்டுமென்ற கடமை உணர்ச்சியுடன் ஏற்றுச் செய்கிறார்கள். அம்மாதிரியான மனப்பான்மையை அரசினர் பள்ளியில் பார்க்க இயலாது. அங்கு வேலை பார்க்கும் பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்குக் கட்டாயம் சம்பளத்தைக் கூட்டிக் கொடுக்க வேண்டும். இது பரிசீலனையில் இருக்கிறது, மறு பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்று திட்டவாட்டமாக ஒரு அறிக்கை வர வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இல்லையென்று முடிவெடுப்பது நியாயமல்ல என்று நான் நன்றாக உணர்கிறேன். இந்த எண்ணமில்லை என்று கூறுவது எனது மதிப்பிற்குரிய நண்பர்களுக்குச் செய்யும் ஒரு நல்ல காரியமல்ல என்று கூற விரும்புகிறேன். பட்டதாரி ஆசிரியர் பிரதிநிதிகள் இருவர், ஆசிரியர் தொகுதியிலிருந்து வந்து சபைக்குப் பெரிதும் தொண்டு செய்கின்ற சிறந்த நண்பர்கள் அவர்கள், அவர்கள் யார் என்று நாம் நன்றாக அறிவோம். அவர்கள் இப்போது மறுபடியும் தேர்தலுக்கு நிற்கிறார்கள். இல்லையென்ற முடிவை இப்போது கூறுவது சரியான காலமல்ல என்று கூறுகிறேன். இதைக் கட்டாயமாகப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும், பரிசீலனை செய்கிறோம் என்று அறிக்கை விடவேண்டும். அப்படி அறிக்கை விட்டாலொழிய, இந்த மேலவையில் சிறந்த சேவை செய்யும் அங்கத்தினர்களின் கைகள் கட்டப்பட்டு, அவர்கள் தேர்தல் வேலை செய்யவேண்டிய ஒரு சூழ்நிலையை நாம் உருவாக்கப்போகிறோம். இது பெரிதும் வருந்தத்தக்கது. கட்டாயமாக மறு பரிசீலனையில் இருக்கிறது. இது தீவிரமான மறு பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்று அரசு அனுதாபத்துடன் ஏற்றுக்கொண்டு இந்த அறிக்கை விடவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தலைமை ஆசிரியர்களின் பிரச்சனை பற்றி விவாதிக்கப்பட்டது. அப்போது நண்பர்கள், “வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் 17 பேர்களுக்குக் கிடைத்தால், நீங்கள் ஏன் பொறுமைப்படுகிறீர்கள்” என்று சொன்னார்கள். இந்தப் பிரச்சினையில் இருக்கக்கூடிய அடிப்படை உண்மையை நாம் மறந்து விடக்கூடாது. டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டு ஹை ஸ்கூல் தலைமை ஆசிரியர்களை கவர்மென்ட் “பி” விங்குக்குக் கொண்டு வந்தோம். அவர்களுக்கு அதிகமாக கெஜட்டீட் ஸ்கேல்

25th January 1972] [திரு. எம். ராஜா அய்யர்]

கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னோம். கெஜட்டட் ஸ்கேல் கொடுப்பதாக வாக்களித்திருக்கிறோம். ஆனால் இப்போது என்ன சொல்கிறோம்? 1,000 மாணவர்களுக்கும் அதிகமாக இருக்கக்கூடிய பெரும் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் இருக்கிற தலைமை ஆசிரியர்களுக்கு ரூ. 450—600 என்ற ஸ்கேலை ரூ. 500—750 ஆக உயர்த்திக் கொடுக்கிறோம். இது கெஜட்டட் ஹெட்மாஸ்டர் ஸ்கேல் ஆகாது. 1,000 மாணவர்களுக்கு மேல் இருக்கிற பெரும் உயர்நிலைப்பள்ளிகளின் தலைமையாசிரியர்கள் எல்லோருக்கும் விசேஷமான ஸ்கேல் இருக்கிறது. இது 'பி' விங்கில் இருக்கிறபடியால், இதுதான் கெஜட்டட் ஹெட்மாஸ்டர் ஸ்கேல் என்று எல்லோருக்கும் தோன்றுகிறது. நம் மாநிலத்திலேயே அப்படிப்பட்ட பள்ளிகள் 80 தான் இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட கெஜட்டட் ஹெட்மாஸ்டர் போஸ்ட் ஒன்று கூட கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இல்லை. ஒன்றே ஒன்று இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில், இரண்டு திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில், மூன்று மதுரை மாவட்டத்தில், ஆக தென் மாவட்டங்கள் நான்கிலும் சேர்ந்து ஆறு போஸ்டுகள்தான். வடக்கு மாவட்டங்களில்தான் மற்ற 74 இடங்களும் இருக்கின்றன. இதை எடுத்துக் காட்டும்போது, வட ஆற்காட்டில் 17 பேர்களுக்குக் கிடைக்கிறதே என்று சொல்லும்போது, அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள், “நாங்கள் எவ்வளவு சிரமப்பட்டு 1,000 பேர்களைச் சேர்த்திருக்கிறோம்; நாங்கள் ஏன் அதன் பலனை அனுபவிக்கக்கூடாது? ஏன் நீங்கள் பொறாமைப்படுகிறீர்கள்?” என்று. கிழக்கு இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில், இந்த மாதிரியான எண்ணிக்கை வீக்கம் இருக்கிற பள்ளிகளை நாங்கள் சிரமப்பட்டு உடைத்து, சிறிய பள்ளிகளாக ஆக்குகிறோம். எது சீரிய தொண்டு என்று அரசு ஆராய வேண்டும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன். ஆண்டுதோறும் எங்கள் ஆண்டு அறிக்கையில் கூறுகிறோம், 1,400 பிள்ளைகளைக் கொண்ட இது பள்ளியா அல்லது தொழிற்சாலையா, இந்த எண்ணிக்கை குறைய வேண்டாமா, இவ்வூரில் இன்னும் இரண்டு உயர்நிலைப் பள்ளிகள், அக்கம்பக்கத்தில் உயர்நிலைப் பள்ளிகள் ஏற்பட வேண்டாமா என்று. மூன்று உயர்நிலைப் பள்ளிகள் இருந்த எங்கள் இராமநாதபுரம் நகரைச் சுற்றி, இன்று 12 உயர்நிலைப் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. ஒரே இடத்தில் அதிகமாக இருந்த பிள்ளைகள் எல்லாம் சிதறி மற்றப் பள்ளிகளுக்குச் சென்று சிறந்த கல்வி பெற வழி செய்கிறோம். அதற்காக அவர்களுக்கு தண்டனை அளிப்பது போல் இருக்கிறது. “உங்களுக்கு இந்த கெஜட்டட் ஹெட்மாஸ்டர் ஸ்கேல் கிடையாது” என்று கூறுவது. அதை மறந்து விடுவோம்—வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் 1,000 பிள்ளைகளுக்கு மேல் இருக்கிற பள்ளிகளின் தலைமை ஆசிரியர்களுக்கு வேலைப்பளு அதிகம். ஆகவே அதற்குரிய ஸ்கேல் இருக்கட்டும், ஆனால் டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டு பள்ளிகளில் இருக்கிற ஹெட்மாஸ்டர்களுக்கு கெஜட்டட் ஹெட்மாஸ்டர் பதவிகளை மாநில ரீதியில் நாம் அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும். எப்படி பி.டி. ஆசிரியர்களுக்கும் செலக்ஷன் கிரேட் இருக்கிறதோ; அப்படியே டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்ட் உயர்நிலைப் பள்ளி தலைமை ஆசிரியர்களுக்கும் மாவட்டக் கல்வி அதிகாரி

[திரு. எம். ராஜா அய்யர்] [25th January 1972]

களுக்கு ஒப்ப, 15 சதவீதம் செலக்ஷன் கிரேட் என்று கொடுத்து, அப்படிக் கொடுக்கும்போது, அதை மாவட்ட ரீதியாகக் கொடுக்காதபடி, மாநிலம் முழுவதும் இருக்கக்கூடிய உயர்நிலைப் பள்ளித் தலைமையாசிரியர்களின் அனுபவத்தைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு, இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த 25 ஆண்டு அனுபவம் உள்ள தலைமை ஆசிரியருக்கு இல்லை என்று சொல்லிவிட்டு, 10 ஆண்டே அனுபவம் உள்ள வட ஆற்காடு மாவட்டத் தலைமையாசிரியருக்கு கொடுத்துவிடாதபடி, இந்தமாதிரியான கெஜட்டட் ஹெட்மாஸ்டர் ஸ்கேலை மாநிலம் ரீதியில் அமைக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த செலக்ஷன் கிரேட் கொடுத்ததற்கு அரசுக்கு நாங்கள் நன்றி தெரிவிக்கிறோம்; இதைக் கொடுத்ததினால் ஏற்பட்ட விளைவுகளை அரசு கவனித்து, அதைத் திருத்தியமைக்க வேண்டுமென்றுதான் நான் கூறுகிறேன். ஏதோ கொடுத்து விட்டோம், குறைபாடுகள் இருக்கத்தான் செய்யும், ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லுவது அழகல்ல. டபுள் டெக்கர் பஸ்களை இப்போது எடுத்துவிட்டார்கள். ஏன் முதலில் கொண்டு வந்தீர்கள் என்று கேட்டார்கள். சௌகரியமாக இருக்கும் என்று கொண்டு வந்தோம். பயணம் செய்பவர்களுக்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது என்பது தெரிந்தது, வாபஸ் வாங்கிவிட்டோம் என்று சொன்னார்கள். அந்த பதிலில் உள்ள நேர்மையைப் பாராட்ட வேண்டும். அதைத்தான் “இன்டெலக் டிவல் ஆனஸ்டி” என்று சொல்கிறோம். நாம் எதிர்பாராத முறையில் தவறு ஏற்படும்போது, தவறை ஏற்றுக்கொண்டு திருத்திக் கொள்வது தான் அழகையொழிய, ‘வைத்து விட்டோம், இதை மாற்றவே மாட்டோம்’ என்று சொல்வது அழகேயல்ல. அந்த மாதிரி ஒரு துறையிலும் இல்லை. ஏன் இந்தக் கல்வித் துறையில் இருக்க வேண்டும்? செலக்ஷன் கிரேட் வைத்தோம், நல்லது என்று செய்தோம், மனமார ஆசிரியர்கள் எல்லாம் வாழ்த்துகிறார்கள். பின்னால் ஏற்பட்டது என்ன? ஒரு தனியார் உயர்நிலைப் பள்ளியில் 22 ஆண்டுகள் அனுபவம் பெற்ற ஒரு பி.டி. ஆசிரியருக்கு செலக்ஷன் கிரேட் இல்லை. ரூ. 450லேயே அவருடைய சம்பளம் நின்றுகொண்டிருக்கிறது. ஆனால் டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டு ஹைஸ்கூலில் 6 ஆண்டுகள் அனுபவம் உள்ள பி.டி. ஆசிரியருக்குக் கிடைக்கிறது. தனியார் பள்ளி ஆசிரியரிடம் படித்த மாணவனுக்கு, தொழிற்பயிற்சி பெற்ற மாணவனுக்கு 6 ஆண்டுகளில் செலக்ஷன் கிரேட் கிடைத்து விடுகிறது. அங்கே சென்று, ‘எனக்கு செலக்ஷன் கிரேட் கிடைத்து விட்டது. சார், அது இல்லாமலேயே நீங்கள் சாகப் போகிறீர்களா?’ என்று தனியார் பள்ளியில் இருக்கிற வரைப் பார்த்துக் கேட்கும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஏன் இந்தக் கஷ்டம் ஏற்பட்டதென்றால். டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்ட் ஹைஸ்கூலுக்கு 15 சதவீதம், தனியார் ஹைஸ்கூலுக்கு 10 சதவீதம் என்று வைக்கப் பட்டது. தனியார் பள்ளிகளுக்கு 15 சதவீதம் என்று வைத்திருந்தாலும், இந்தக் குறை தீராது. ஏனெனில் தனியார் பள்ளிகள் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் தோற்றுவிக்கப்பட்டன; அங்கே பணி புரியும் ஆசிரியர்கள் மிகவும் அனுபவம் வாய்ந்த ஆசிரியர்கள்.

25th January 1972] [திரு. எம். ராஜா அய்யர்]

ஆனால் சென்ற 10 ஆண்டுகளில் தோற்றுவிக்கப்பட்ட பள்ளிகள் எல்லாம் கவர்ன்மென்ட் 'பி' விங் அதாவது டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டு பள்ளிகள். புதிய 30 டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டு பள்ளிகளுக்கு ஒரு தனியார் பள்ளி வீதம் வந்தால் அதிகம். டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டு பள்ளிகளும் அதிகம், ஆரம்பிக்கப்பட்ட காலமும் சமீபம். ஆகையினால் அதிலே இருக்கிற ஆசிரியர்கள் எல்லோருக்கும் 10 ஆண்டுகளுக்கு மேலே அனுபவம் இருக்காது. அவர்களில் 100க்கு 15 வீதம் செலக்ஷன் கிரேட் என்றால், 5, 6 ஆண்டுகளில் கிடைத்துவிடுகிறது. அவர்களுக்கெல்லாம் பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் சம்பளப் பிரச்சனைப்பற்றிக் கவலையே இல்லை. நீங்கள் அடித்துக்கொள்ளுங்கள், எனக்கு செலக்ஷன் கிரேட் கிடைத்துவிட்டது, இந்த ஸ்கேல் 275-ல் ஆரம்பித்தால் என்ன 325-ல் ஆரம்பித்தால் என்ன, நான் போகிறேன் 450 ஸ்கேலுக்கு, என்று சொல்லுகிறார்கள். எய்டெட் ஸ்கூலில் இருக்கிறவர்கள் குறைவான எண்ணிக்கை. 10 பெர்சன்ட்தான் செலக்ஷன் கிரேட் என்றதால், தனியார் பள்ளிகளில் 20 ஆண்டுகளுக்குக் குறைந்த அனுபவமுள்ள எந்த டி.டி. ஆசிரியருக்கும் செகண்டரி கிரேட் அசிஸ்டண்டுக்கும் கிடைக்கவில்லை. செலக்ஷன் கிரேட்டில், முன்பு வாங்கிய சம்பளம்தான் செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியருக்குக் கிடைக்கிறது. அடுத்த வருஷம் ரிடையராகப் போகிறார், 32 ஆண்டு அனுபவத்தோடு. அவர்களுக்கு ஒரு உயர்வாவது போட்டுக் கொடுக்க வேண்டும். மாவட்ட ரீதியாக செலக்ஷன் கிரேட் கொடுத்தது சரிதான். அரசுப் பள்ளிகள்—33-ம் 1/3; 'பி' விங்—15; தனியார் பள்ளி 10 சதவீதம் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டது. எல்லோருக்கும் சேர்த்து மாவட்ட ரீதியில் 15 சதவீதம் அல்லது 20 சதவீதம் என்று வைத்தால், அந்த மாவட்டத்தில் இருக்கிற எல்லா அனுபவமிக்க ஆசிரியர்களுக்கும் கிடைத்திருக்கும். அனுபவமிக்க ஒருவருக்குக் கிட்டாது. நேற்று வந்து சேர்ந்தவருக்குக் கிடைக்கும் இந்த வினோதங்கள் எல்லாம் இல்லாதபடி பார்த்துக்கொள்ளலாம் அகை மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

ஓரிரண்டு விஷயங்களை மட்டும்—பொதுவாக எங்கள் மிகவும் பிற்போக்கான கிழக்கு முகவை மாவட்டத்தைப் பற்றிக் கூறி நான் முடித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். என் நண்பர்கள் என்னைக் குறை கூறுகிறபடியால், இந்தக் குறையை நான் எடுத்துக்கூற வேண்டியிருக்கிறது. ஆசிரியர்களைப்பற்றி மட்டும் கூறிவிட்டு, பிற விஷயங்களை நீங்கள் பேசாமல் விட்டுவிடுகிறீர்கள் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களை வைத்துக்கொண்டு மாவட்டப் பெரியார் ஒருவர் என் மேல் குறை கூறினார். அந்த மனக்குறையைப் போக்குவதற்காக ஓரிரண்டு விஷயங்களை மட்டும் கூறி நான் முடித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

வைகை சீரமைப்புக்கு லட்சக்கணக்கான ரூபாய் ஒதுக்குவதைப் பாராட்டுகிறேன். வரவேற்கிறேன். இந்த வைகை நதி எங்கள் வீட்டுக்குப் பின்புறம் இருக்கும் பெரிய கண்மாயில் வந்து விழுகிறதே தவிர நேராகப் போய் சமுத்திரத்தில் கலக்கவில்லை.

[திரு. எம். ராஜா அய்யர்] [25th January 1972]

அந்தப் பெரிய கண்மாயில்தான் விழுகிறது. அதன் ஆயக்கட்டை அதிகப்படுத்தலாம். அதற்குக் கிழக்கே ஐந்தாறு சிறிய கண்மாய்கள் உள்ளன. இதில் வீணாகும் தண்ணீரை அவற்றுக்குக் கொடுங்கள் என்றால், அதை ஏற்றுக்கொள்ளவே மாட்டோம் என்கிறார்கள். இவ்வாண்டு வெள்ளத்தில் இந்தக் கண்மாயில் விழும் தண்ணீர் மிக அதிகமாகி நகரத்தையே அழித்துக் விடக் கூடாதே என்பதற்காக மிகவும் சிரமப்பட்டு இந்தக் கண்மாயைத் திறந்து விட்டு தண்ணீரை நோடியாகக் கடலுக்கு அனுப்பினோம். எப்போதும் தண்ணீர் வீணாகிறது' என்று சொல்லுவதற்கில்லை; எப்போதாவது அசாதாரணமாக இந்த வருஷத்தைப் போல் வைகையில் வெள்ளம் வந்தால்தான், அப்படிப்பட்ட நிலைமை. பெரிய கண்மாய்க்குக் கிழக்கே இருக்கிற ஐந்தாறு சிறிய கண்மாய்களுக்கும் தண்ணீர் கொடுக்கலாம்; இதன் ஆயக்கட்டையும் அதிகப்படுத்தலாம். வைகை நீர்ப்பாசனத்தின் ஆயக்கட்டை அதிகப்படுத்தும்போது, மதுரையிலிருந்து ஆரம்பிக்கக் கூடாது என்று வேண்டிக்கேட்டுக் கொள்கிறேன். பெரிய கண்மாய்க்குக் கிழக்கேயிருந்து இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் ஆரம்பித்து கீழேயிருந்து அதிகப்படுத்த வேண்டும். மேலே ஆயக்கட்டை அதிகப்படுத்தினால், கீழே தண்ணீரை வராத அபாயம் நேரிட்டுவிடும். இதன் மூலம் இன்னும் 1,000 ஏக்கர் பயிர் செய்யலாம் என்று சொல்லுகிறார்கள். பேராஷர் கண்மாய்க்கு 300 ஏக்கர் பயிரிடுவதற்கு பெரிய கண்மாய்த் தண்ணீர் கிடைக்கிறது. இப்போது இரவோடு இரவாகக் கிடைக்கிறது; அதிகாரபூர்வமாகக் கிடைக்கவில்லை. பெரிய கண்மாய் ஆயக்கட்டுதார்களுக்கு பணம் கொடுத்து வருகிறார்கள். ஆகையினால்தான் இந்தப் பெரிய கண்மாய் ஆயக்கட்டுதார்கள் நாங்கள் பார்த்துக்கொள்ளுகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த நிலை இருக்கக்கூடாது. இந்த ஆயக்கட்டை அதிகப்படுத்த வேண்டும். கிழக்கு இராமநாதபுரத்தில் இருக்கிற சிறிய கண்மாய்களுக்குப் பெரிய கண்மாயிலிருந்து தண்ணீர் கொடுக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மற்றொன்று, அற நிலைய அமைச்சர் அவர்கள் இருப்பதால், அவர்களிடம் கூறிக்கொண்டு நான் விடை பெற விரும்புகிறேன். ராமேஸ்வரம் என்பது கிழக்கு இராமநாதபுரத்திற்கு மட்டும் சொந்தமல்ல. நம் நாட்டிற்கே சொந்தமான பொக்கிஷம் இதுதான். ராமேஸ்வர ஆலயம் என்று போடப்பட்டுள்ள படத்தைப் பார்க்கும்போது, அதிலே கோபுரத்தைப் போடுவதில்லை. அந்தக் கோவிலின் கோபுரத்தை யாரும் போடுவதில்லை. எப்படியிருக்கும் என்றும் தெரியாது. ராமேஸ்வரம் ஆலயம் என்றால், அதனுடைய மூன்றாவது பிரகாரத்தைத்தான் படம் எடுத்துப் போடுவது வழக்கம். அப்படி பிரசித்தி பெற்றது மூன்றாவது பிரகாரம். அதைப் பார்த்துக் கொண்டேயிருக்கலாம். அந்த மூன்றாவது பிரகாரத்தில் தீ விபத்து ஏற்பட்டு. இன்று அடைபட்டு, ஒருவரும் உள்ளே நுழையக் கூடாது என்ற நிலையில் வைத்திருப்பது மிகவும் துரதிர்ஷ்ட வசமானதாகும். காரணம், அங்குள்ள கடைகளில்

25th January 1972] [திரு. எம். ராஜா அய்யர்]

வைத்திருந்த சலபமாக தீப் பிடித்துக்கொள்ளக்கூடிய எரி பொருள்கள் மூலமாக அப்படிப்பட்ட சில சாமான்களை, வியாபாரத்திற்கு வைத்திருந்தால், அக்கடைகளில் தீப் பற்றி பெருமளவில் பிரகாரமே இன்று சீர்குலைந்து இடிந்து கிடப்பது . . .

மிஸ்டர் சேர்மன் : எரிபொருள் என்றால் கற்பூரமா?

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : பொம்மைகள், வளைகள் முதலியன. அங்கே மரத்தாள்களில் பொம்மை செய்கிறார்கள். சங்கு, சோளிகள் விற்பதால் அபாயமில்லை. அந்த இடங்களிலிருந்து கிளம்பிய தீ அந்தப் பிரகாரத்திற்கே பெருந்தீங்கை இழைத்திருக்கிறது. சில லட்ச ரூபாய் செலவாகும் அதைப் புதுப்பிக்க என்று கணக் கிடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு அரசு உதவ வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த உதவியை அறநிலைய ஆணையரின் பொதுப் பணத்திலிருந்து கொடுப்பது பொருத்தமாக இருக்குமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த அபாயமான தீ விபத்து நமக்குப் பெரும் படிப்பினையாக இருக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். ஆலயங்களிலுள்ள கடைகளை அகற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எந்த ஆலயமாக இருந்தாலும் சரி. ராமேஸ்வரம் ஆலயத்தில் விபத்து ஏற்பட்டவுடனே எல்லோரும் விரைந்து சென்று அவ்வளவு பேரையும் வெளியேற்றினோம். அவர்கள் எங்கே போகிறார்கள்? அவர்கள் அமைச்சர்களிடம் வந்து கொஞ்சம் காலம் கொடுக்க வேண்டுமென்று வாங்கிக்கொண்டு வந்து விடுகிறார்கள். உடனே வெளியேறச் சொன்னாலும், பல் வேறு கஷ்டங்கள் ஏற்படும் என்பதால் தைப்பூசம் கழிந்ததும் வெளியேற வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. அவர்கள் வெளியே போகமாட்டார்கள். அதற்குப் பிறகு மாசி மகம், பங்குனி உத்திரம் என்று வரிசையாக வருகின்ற திருவிழாக்களைக் காட்டி அது கழிந்ததும் போவதாகச் சொல்வார்கள். அவர்கள் போகிற வர்களாகத் தெரியவில்லை. இது கொள்கை அளவில் எடுக்கக் கூடிய முடிவாக இருக்க வேண்டும். எந்த ஆலயத்திலும் கடைகள் வெளியில்தான் வைக்க வேண்டும். அப்படிச் சொல்வதால் என்ன விளைவுகள் ஏற்பட்டாலும் சரி, வெளியே கடைகளைக் கட்டிக் கொடுத்து அவர்களை வெளியேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* திரு. டி. வி. நாராயணசாமி : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு சட்டமன்ற கூட்டு அவையிலே தமிழ்நாட்டு ஆளுநர் அவர்கள் ஆற்றிய பேருரையின் மீது நன்றி தெரிவிக்கும் முகத்தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தங்க பாண்டியன் அவர்கள் கொண்டு வந்த தீர்மானத்தையொட்டி; சில கருத்துக்களைக் கூற விழைகிறேன்.

மிஸ்டர் சேர்மன் : அவர் முன்மொழிந்த தீர்மானம். அவர் கொண்டுவரவில்லை.

திரு. டி. வி. நாராயணசாமி : அதையொட்டி சில கருத்துக்களைக் கூற விழைகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர்,

[திரு. டி. வி. நாராயணசாமி] [25th January 1972]

நம்முடைய அரசு மேற்கொண்டுள்ள சிறந்த திட்டங்களைப் பற்றிச் சிறப்பாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆளுநர் உரையிலே நாட்டுப் பாதுகாப்புக்காக நமது அரசு மேற்கொண்ட பணிகளைக் குறித்து சிறப்பாகச் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய தமிழக அரசு மற்ற அரசுகளைக் காட்டிலும், இந்திய துணைக் கண்டத்திலுள்ள வேறு பல மாநில அரசுகளைக் காட்டிலும் அதிக அளவிலே நாட்டுப் பாதுகாப்புக்காகத் தன்னை ஒப்படைத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை எல்லோரும் அறிவார்கள். இப்போது மட்டுமல்ல. அன்றைய தினம் காங்கிரஸ் ஆட்சி இருந்த காலத்தில், சீனர் போராட்டம் ஏற்பட்ட நேரத்தில் கூட சிறைச்சாலையிலிருந்து வெளி வந்த நேரத்தில் நம்மையெல்லாம் ஆளாக்கிய பெரும் தலைவர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகச் சார்பில் கூறினார்கள். நேருவுக்கு நேசக்கரம் கொடுப்போம் என்று சொல்லி அன்றைய தினமே நாடு எங்கும் சுற்றி நல்ல பிரசாரத்தைச் செய்து ஒருமைப்பாட்டு உணர்ச்சியை ஏற்படுத்தி ஏராளமான பணத்தைப் பாதுகாப்புக்காக மக்கள் மத்தியில் திரட்டிக் கொடுத்தார்கள். அந்தப் பாரம்பரியத்தில் வந்த கலைஞர் அவர்கள், மற்ற மாநிலங்கள் அறிவிக்கும் முன்னர், 10 கோடி ரூபாய் நாங்கள் பாதுகாப்பு நிதிக்காகத் தருகிறோம், தேசப் பாதுகாப்புக்குத் தருகிறோம் என்று சொன்னது மிகமிகக் குறிப்பிடத்தக்கது. எல்லோராலும் பாராட்டப்படத் தகுந்த ஒன்று. அந்த அடிப்படையிலே நாம் இன்றைய தினம் எந்தக் கட்சியினருக்கும் குறைந்தவர்கள் அல்ல என்பதை நாடு அறிந்திருக்கிறது. ஆனாலும் நாட்டுப் பாதுகாப்பு முக்கியமாகக் கவனிக்கப்பட வேண்டிய நேரத்தில் நம்முடைய நாட்டிலே யிருக்கிற, ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கை இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்கிற மற்றக் கட்சிக்காரர்கள், காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், சிம்சன் நிறுவன விவகாரத்தில் ஒன்றாகச் சேர்ந்து, வன்முறையில் நம்பிக்கை கொண்டவர்களுடன் சேர்ந்து, இந்த அரசை எதிர்ப்பதற்கு அதை ஒரு ஆயுதமாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டார்கள். இங்கே பேசிய நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் கூட சொன்னார்கள். இந்த சிம்சன் பிரச்னை என்பது புரியாத குழப்பமாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் மன்னை நாராயணசாமி அவர்கள் அதற்குச் சிறப்பாகப் பதில் அளித்தார்கள். அது புரியாத பிரச்னை ஒன்றுமில்லை. ஒன்று தெரிகிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி இந்த நாட்டிலே அமைதியாக நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. இன்னும் சொல்ல வேண்டுமென்றால் மாநிலங்களின் பூந்தோட்டம் தமிழகம் என்று சொல்லுமளவிற்கு நல்ல ஜனநாயக நெறியோடு நடந்துகொண்டிருக்கிறது. இதைக் காணச் சகியாதவர்கள், வன்முறையில் நம்பிக்கை கொண்டவர்கள், இந்த நாட்டிலே எப்படியாவது குழப்பத்தை ஏற்படுத்தி, மீண்டும் தாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்து விட வேண்டுமென்ற நப்பாசை கொண்டவர்கள், சேரத் தகாதவர்களோடு சேர்ந்து கொண்டு, ஏதாவது

23th January 1972] [திரு. டி. வி. நாராயணசாமி]

காரணத்தைக் காட்டி, இந்த நாட்டிலே குழப்பத்தை விளைவிக்க முயற்சிக்குகிறார்கள் என்பதுதான் சிம்சன் பிரச்னை என்று நமக்குப் புரிகிற நிலைமை. காட்டீர் கோபால் ராஜிமா செய்ய வேண்டுமென்று ஒரு கோரிக்கை. மற்றொரு கோரிக்கை அவர்கள் செய்த ஒப்பந்தம் ரத்து செய்யப்பட வேண்டுமென்பது. இப்போது அந்தப் பிரச்னையை விட்டுவிட்டார்கள். காட்டீர் கோபால் ராஜிமா செய்த பிறகும் கூட இப்போது அவர்கள் மீண்டும் குழப்பத்தை, வன்முறைகளை இன்றைய தினம் தூண்டிவிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் நாட்டிலேயிருக்கிற நல்லறிவாளர்கள் இதைப் பார்த்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டில் ஏழை மக்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை ஆதரிக்கிறார்கள். அவர்கள் ஏமாற்றப்பட்ட நிலையில் இல்லை. தங்களுக்காக இருக்கிற ஆட்சி, இந்த நாட்டிலே அடக்கி ஒடுக்கப்பட்டிருக்கிற மக்களுக்காக இருக்கிற ஆட்சி, திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி என்பதை மனதார உணர்ந்து அவர்கள் கடந்த தேர்தலில் மகத்தான வாக்குகளைத் தந்து பெருவாரியான இடத்தைத் தந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய அந்த நம்பிக்கைக்குக் காரணம் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியின் சிறப்புதான். நாம் ஆட்சியை வைத்துக் கொண்டு யாரையும் பயமுறுத்தி எதையும் பெறவில்லை என்பதை நீங்கள் நன்றாக அறிவிர்கள். அந்த அளவுக்கு மக்கள் நம்பிக்கை பெற்று இந்த ஆட்சி தொடர்ந்து இந்த நாட்டிலே ஜனநாயகத்தை நிலைநிறுத்துவதற்கு நல்ல நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு வருகிறது என்பதற்கு இன்றைய தினம் நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் சிறப்பாக இந்தப் பிரச்சினையில் முடிவெடுத்து அறுவர் கமிட்டியை அமைத்திருக்கிறார்கள். இதற்குப் பிறகும் கூட ஏதாவதொரு கருத்தை அவர்கள் சொல்லிக் கொண்டேயிருக்கின்றார்கள். தொழிலாளர்களைத் தூண்டிவிடுகின்றார்கள். இவ்வளவையும் செய்துவிட்டு, நாட்டில் அமைதி ஏற்பட வேண்டுமென்று எழுதுகின்றார்கள். இப்படிப்பட்டவர்களைக் கண்டிக்க முன்வர வேண்டும். 'தேர்தல் நடைபெற இன்னும் ஒரு மாதம் இருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு அது நடைபெறும்' என்று ஒரு வெறும் அபிப்பிராயம் மட்டுமே கூறினர் காட்டீர் கோபால் அவர்கள். 'எப்படி இப்படிப்பட்ட கருத்தினை காட்டீர் கோபால் சொல்லலாம்' என்றும் 'ஆறுபேர் கமிட்டி சொல்ல வேண்டிய அபிப்பிராயத்தினை இந்தக் காட்டீர் கோபால் எப்படிச் சொல்ல முடியும்' என்றும் கண்டனம் தெரிவித்தார்கள். இன்றைக்குத் தொழிலாளர்களைத் தூண்டிவிட்டு குழப்பத்தை விளைவித்து அதன் காரணமாகத் தொழிலாளர்கள் ஒருவருக்கொருவர் மோதிக்கொண்டு, அவர்கள் குடும்பங்கள் சீரழியும் நிலைமையில் ரத்தம் சிந்துவதிலேயே நம்பிக்கை கொண்ட கட்சிகளோடு தங்களைப் பிணைத்துக்கொண்டு, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திடம் கொண்ட காழ்ப்பு உணர்ச்சி காரணமாக இப்படிப்பட்ட வேலையில் ஈடுபட்டிருக்கின்றார்கள். இதற்கு இடம் கொடுத்து விடாமல், ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கை கொண்ட அரசியல் வாதிகள் இந்த அரசுக்குப் பக்க துணையாக நிற்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. டி. வி. நாராயணசாமி] [25th January 1972]

அடுத்து, வேளாண்மைத் துறையில் பல அரிய சாதனைகளை நமது அரசு செய்து காட்டியிருக்கிறது. உணவுத் துறையில் தன்னிறைவு கண்டிருக்கிறோம். சற்று முன்பு திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் பேசும்போது, விலைகள் ஏறிவிட்டன என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அதே நேரத்தில் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களுக்கு ஏற்ற விலை கிடைக்கவில்லை என்றும் கூட சொன்னார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி 1967-ல் ஏற்பட்டது. அதற்கு முன்பு இருந்த நிலை என்ன என்று சற்று எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். அதற்கு முன்பு பணம் கொடுத்தாலும் அரிசி இல்லை என்ற நிலை இருந்தது. ஆனால் இப்போது உணவு உற்பத்தியில் நாம் ஏற்படுத்திக்கொண்ட இலக்கைவிட மிக அதிகமாக உற்பத்தி செய்திருக்கிறோம். முன்பு 54 லட்சம் டன் உற்பத்தி யானது இப்போது 73 லட்சம் டன்மைய் பெருகியிருக்கும் சாதனையைப் பார்க்கிறோம். மற்றும் நமது கிராமங்கள் எங்கே பார்த்தாலும் ஒளிமயமாகக் காட்சியளிக்கின்றன. அந்த அளவிற்கு மிகக் குறுகிய காலத்தில் மின்சாரத்துறை கிராமங்களை ஒளிமயமாக்கச் செய்திருக்கிறது. இது சாதாரணமானதல்ல. 1966-67-ல் 25 ஆயிரம் கிராமங்களுக்கு மட்டுமே மின் இணைப்பு கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் கடந்த நான்கைந்து ஆண்டுகளில் மேலும் 23 ஆயிரம் கிராமங்களுக்கு மின் இணைப்பு கொடுத்து, இப்போது ஏறக்குறைய 48 ஆயிரம் கிராமங்களுக்கு மின் இணைப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது 1972-73 முடிவிற்குள் 58,800 கிராமங்களுக்கும் சிறுநீர்களுக்கும் கொடுக்கப்பட இருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு தமிழகத்திலே எந்த கிராமமும் மின் இணைப்பு இல்லாமல் இல்லை என்ற நிலை ஏற்பட இருக்கிறது. இது பெருமகிழ்ச்சி அடைய வேண்டிய ஒன்றாகும்.

மேலும் இளைஞர் அணியில் 2 ஆயிரம் பேர் சேர்க்கப்பட்டு அவர்களுக்குச் சமுதாய நலப் பணியில் நல்ல பயிற்சி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன் மூலம் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தின் கொடுமையை நமது அரசு குறைத்திருக்கிறது. இது மிகவும் பெருமைக்குரியதொன்றாகும். மேலும் படித்த பட்டதாரிகளுக்கு வேலையின்றி அவதிப்படும் பட்டதாரிகளுக்கு, உதவித் தொகை கொடுக்கும் வகையில் ரூ. 48 லட்சம் ஒதுக்கீடு செய்திருப்பது கண்டு பெருமிதம் கொள்கிறோம், அரசினைப் பாராட்டுகிறோம். காலப்போக்கில் நல்ல திட்டங்கள் போட்டு இந்த அரசு தொழிலாளர்களுக்கும் படித்த வாலிபர்களுக்கும் நல்ல முறையில் எதிர்காலத்தினை உருவாக்கித்தரும் என்ற பெரு நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது.

விவசாயத் துறையைப் பொறுத்த வரையில், ஏற்கனவே இருந்த அரசு செய்து காட்ட முடியாத சாதனையை நாம் செய்திருக்கிறோம். இத்துறையில் பெரும் புரட்சிகரமான மாறுதலைச் செய்து காண்பித்திருக்கின்றோம்.

25th January 1972] [திரு. டி. வி. நாராயணசாமி]

பெரியவர் திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், வேலையில்லாத திண்டாட்டம் எப்போதும் இருந்து கொண்டு தான் இருக்கும் என்று. எப்போதும் இப்படிப்பட்ட திண்டாட்டங்கள் இருந்து கொண்டதான் இருக்கும் என்று ஒரு அவநம்பிக்கை யினைப் பொது வாழ்வில் உள்ளவர்கள் தங்களுக்குள் ஏற்படுத்திக் கொள்ளக்கூடாது என்று பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஒரு நாள், ஒருபொழுதாகிலும் இந்த வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தினை நாம் போக்கியே தீர வேண்டும் என்ற நம்பிக்கையோடுதான் நாம் செயலாற்ற வேண்டும். எப்படி என்று கேட்கலாம். நமது நாட்டில் விவசாயத்தில் ஈடுபடுத்தப்படாத தரிசு நிலங்கள் லட்சக்கணக்கான ஏக்கர்கள் இருக்கின்றன. வேறு எந்த நாட்டிலும் இது போல இல்லை. ஜப்பான் போன்ற நாடுகளில் நிலம் இல்லாத காரணத்தினால், வீட்டின் மேல் தளத்திலேயே அரசு யடி மண்ணைக்கொட்டி, அதில் பயிர் செய்கின்றார்கள். தரையில் இடம் இன்றி கடலில் தளம் அமைத்து அதிலே பயிர் செய்யலாமா என்று ஆராய்ச்சி செய்துகொண்டிருக்கின்றார்கள் மேலை நாடுகளிலே. ஆனால் நமது நாட்டிலே இடத்திற்குப் பஞ்சம் இல்லை. நிலம் ஏராளமாக இருக்கிறது. மணற்பரப்பான இடத்தில் சிமெண்டு தளம் போட்டு அதற்குமேலே மண்ணிட்டுப் பயிரிடலாமா என்ற ஒரு திட்டத்தினை நமது நிபுணர்கள் ஆராய்ச்சி செய்து கொண்டிருக்கின்றார்கள். அதற்குக் கூட அவசியமில்லை. விவசாயத்திற்குக் கொண்டுவரக்கூடிய தரிசு நிலம் ஏராளமாக இருக்கிறது. அங்கேயெல்லாம் கூட்டுறவு முறையில் பெரும் பண்ணைகளை அமைக்கலாம். 200 ஏக்கர், 300 ஏக்கர், 500 ஏக்கர் என்ற அளவில் பெரும் கூட்டுறவுப் பண்ணைகளை அமைத்து அவற்றில் நிலமற்ற ஏழை விவசாயிகளைப் பங்குதாரர்களாக ஆக்கி அவர்களை அதில் ஈடுபடுத்தலாம். இந்த முறையில் நமது நாடு முழுதும் செய்தால், வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தினைப் போக்க முடியாதா? இதை நமது அரசு ஆராய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மற்றும் அரிசன நலத் துறையிலும் பின் தங்கிய வகுப்பினரை முன்னேற்றம் அடையச் செய்யும் பணியிலும் நமது அரசு கணிசமான தொகையைச் செலவழித்து வருவது மகிழ்ச்சிக் குரிய தொன்றாகும்.

இறுதியாக ஒன்றை மட்டும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பற்பல திட்டங்களில் முன்னேற்றம் அடைந்தாலும், கலைத்துறை வளர்ச்சி பற்றி ஆளுநர் உரையில் ஒரு வார்த்தை கூட குறிப்பிடாதது சற்று ஏமாற்றத்தையும் வருத்தத்தையும் கொடுக்கிறது. இத்துறையில் நமது அரசு செய்ய வேண்டியது ஏராளமாக இருக்கின்றது. இத்துறையினை நாம் அலட்சியப்படுத்துவதற்கில்லை. இதைச் சீர்திருத்துவதற்கு என ஒரு வாரியம் ஒன்றினை அமைத்து இதில் முன்னேற்றம் காணவேண்டும். இன்றைக்கு கலைத் துறையில் கஷ்டப்படும் தொழிலாளர்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றார்கள். நடிகர்கள் மட்டுமின்றி, இத்துறையில் பங்கு ஏற்று தொழில் புரியும் பல தொழிலாளர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகின்றார்கள். எனவே இக்கஷ்டங்கள் பற்றி ஆராய்ந்து அவர்களுக்கு உதவி செய்யத்தக்க விதத்தில் ஒரு

[திரு. டி. வி. நாராயணசாமி] [25th January 1972]

குழுவின் அமைத்து பரிசீலனை செய்வதற்கு அரசு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இதைக் கலை உலகத்தின் சார்பில் பணிவன்போடு அரசிடம் வற்புறுத்திச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நேற்றுக்கூட சமுதாயத்தில் உள்ள ஒழுக்கக்கேடுகள் பற்றி இந்த மாமன்றத்தில் பேசப்பட்டது. ஆபாச திரைப்படங்கள் பற்றியும் ஆபாச நடனங்கள் பற்றியும் குறிப்பிடப்பட்டது. தொழில் வளத்தைப் பற்றிப் பேசப்படுகிறது. இந்த நாட்டில் ஆபாசமான அருவருக்கத்தக்க காட்சிகள் இல்லாதிருக்குமானால், மன வளம் ஏற்படுவதற்கு வழி உண்டு என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்த வளத்தைத் தருவது கலை, சிறந்த நாடகம், திரைப்படங்கள் ஆகும். நம் நாட்டுப் பண்பு, நம் நாட்டு நாகரிகம், நம் நாட்டின் தாய்மையான தொன்மை, நம் நாட்டிலிருக்கிற நல்ல பல அம்சங்களைக் கெடுத்து வருவது மேலை நாட்டுக் கலாசாரத்தோடு இணைத்து கெடுக்கப்படும் அளவுக்குக் காரியங்கள் நடைபெறுவது தான். இந்த நாட்டில் நல்ல கருத்துக்களைப் புகுத்துமளவுக்கு, நல்ல மன வளத்தை ஏற்படுத்துமளவுக்கு, தேச உணர்ச்சியை வளர்க்குமளவுக்கு நாடகத்தின் மூலமாக, சினிமாவின் மூலமாக, கலைத்துறை வாயிலாக காரியங்கள் ஆற்றலாம் என்று நான் நம்புகிறேன். இது நிச்சயமாக வெற்றி அடையக்கூடியதொன்று. இதற்கு ஒரு குழு போட்டு ஆராய வேண்டும். இதையெல்லாம் அரசுடைமையாக்கி, திரைப் படங்களுையெல்லாம் அரசுடைமையாக்கி, அவற்றை அரசு தயாரித்து, கண்டவர்களெல்லாம் கருத்துக் களை எடுத்துச் சொல்லி சமுதாய நலனில் நாட்டில்லாதவர்கள் இந்தத் தொழில் புகுந்து மக்களுடைய மன வளத்தைப் பாழாக்கு மளவுக்கு விட்டுவிடாமல் ஒரு சிறந்த சமுதாயத்தை உருவாக்க வேண்டுமானால், நிச்சயமாக கலைத் துறையைக் கவனித்தாக வேண்டும். அந்த முறையில் கவனித்தால் நல்லது என்று கருதுகிறேன். அரசுடைமை ஆக்குவதால், இந்தக் காரியங்களைச் செய்ய முடியுமா அல்லது தனியார் துறையிடம் இருக்கும்பொழுது, சிறந்த முறையில் செய்யலாமா அல்லது ஒரு வாரியத்தை அமைத்து அதன் மூலமாக அதற்குத் தேவையான நிதியை ஒதுக்கிச் செய்ய முடியுமா என்று பரிசீலிக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். எப்பொழுது பார்த்தாலும், சட்ட மன்றத்தில் திரைப்பட ஆபாசம் என்ற பேச்சு வருகிறது. அதற்கு முடிவு கட்டப்பட வேண்டும். இந்தக் கால கட்டத்தில் இந்தத் துறையிலிருக்கிறவர்கள் கொஞ்சம்கூட சிந்தனையற்றவர்களாக தங்கள் போர்க்கிலேயே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். உதாரணமாக ஹிப்பிகளைப்பற்றிப் பேசினோம். கேள்வி கேட்கப்பட்டது. பதில் சொல்லப்பட்டது. எல்லோரும் சிரித்தோம். வேடிகையான பிரச்சனை என்று சிரிக்கிறதைத் தவிர அது எத்தனை நாளாக நம்முடைய இளைஞர்களைக் கெடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைச் சிந்திக்க மறந்துவிடக் கூடாது. வளர்ந்துகொண்டிருக்கிற பருவத்தில் நெறியிழந்து போகும் நிலைமைக்கு, கலாசாரச் சீரழிவு ஏற்படுமளவுக்கு, நிலைமை உருவாகிவிடும் என்பதை அறிய வேண்டும். ஆகவே ஒரு நாட்டில் நல்ல நெறி உருவாக வேண்டுமானால், அந்த நாட்டில் பத்திரிகைத், தரம் நல்ல முறையிலிருக்கக்

25th January 1972] [திரு. டி. வி. நாராயணசாமி]

கண்காணித்துக்கொள்ள வேண்டும். பத்திரிகை என்றால், எல்லா வற்றையும் எழுதிவிடுவது என்பதல்ல. நம்முடைய பண்பு, நாகரீகம், நம்முடைய பழமை அதிலே இருக்கிற நேர்மை. அந்த அடிப்படையில் கருத்துக்கள் வருமளவுக்கு பத்திரிகைத் துறை இருக்க வேண்டும். மற்றும் திரைப்படத் துறை, நாடகத்துறை, மற்றும் நாடகம் போன்ற நடனக்கலைகள் எல்லாவற்றிலும் இந்த நிலைமையைக் கொண்டுவர வேண்டும். மதத் துறையிலும் கூட நாம் முன்னேற்றம் செய்ய வேண்டும். ஆலயங்களிலே எத்தனையோ அருவருக்கத்தக்க காட்சிகளைப் பார்க்கிறோம். ஆடையில்லாமல் பொம்மைகள் போடப்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். இவைகளை யெல்லாம் சீர்திருத்தம் செய்து ஒரு புரட்சிகரமான சமுதாயம் அமைகின்ற அதே நேரத்தில், கடமை உணர்ச்சியோடு அந்த சமுதாயத்தை உருவாக்க வேண்டும். அதை நம்முடைய அரசு, இந்தத் தமிழக அரசுதான் செய்ய முடியும். பற்பல சாதனைகளைச் செய்து காட்டிய அரசு, ஜனநாயக மரபை ஏற்படுத்திய அரசு, ஜனநாயகம் பணம் படைத்தவர்களுக்கும் சீமான்ருக்குக்கும் அல்ல ஏழைகளுக்கு உரித்தானது, சாதாரணக் குடிசைகளில் வாழும் ஏழைகூட இன்றைய தினம் அமைச்சராகலாம் என்ற நிலைமையை உருவாக்கிய அரசு நமது அரசு, இந்தத் தமிழக அரசு. இந்த அரசு எதையும் செய்ய முடியும் என்ற நம்பிக்கையின் காரணத்தால், இங்கு எடுத்துக்கூறியவற்றை ஆராயத்தக்க ஒரு குழுவை அமைத்து அதன் மூலமாக இந்த நாட்டுக்கும் சமுதாயத்துக்கும் சிரிய மேம்பாட்டை உண்டாக்கித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த ஆளுநர் உரையின் மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்புக் கொடுத்தமைக்கு நன்றி கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

MR. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 4 p.m. on Friday, the 28th instant.

The House then adjourned.

IV.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A.—Statutory Rules and Orders.

* 18. Notifications issued with G.O. Ms. No. 1138, Labour (Housing), dated the 7th September 1971, making certain rules under sections 35 and 36 of the Tamil Nadu Slum Areas (Improvement and Clearance) Act, 1971. [Laid on the table of the House under section 72 (2) of the Tamil Nadu Slum Areas (Improvement and Clearance) Act, 1971 (Tamil Nadu Act 11 of 1971).]

* 19. Notification issued with G.O. Ms. No. 3196, Public (Services-A), dated the 22nd October 1971, in regard to an amendment to the Tamil Nadu Public Service Commission Regulations, 1954, for inclusion of the post of Exhibition Assistant, Mobile Unit under Health Education Bureau, within the Commission's purview. [Laid on the table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India].